

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

600102099R

600102099R

-2.

AN NUADH BHREITH,
LEIS AN
URRAMACH IAIN U. FLETCHER,
COMH-ARBA BH' ANN AM MADELI SOLOP,
AGUS
GAIRM DHUSGAIDH BHO 'N
DIA SHIORRUIDH,
DO MHUINNTEIR NEO-IOMPUICHTE,
LE MR. SAMUEL CORBIN,
Seann Mhinistear Hofsgenlach.

IAR AN EADAR-THEANGACHADH LE
ALASTAIR M. ROS, A. M.

“Ma tha neach sam bith ann an Crìosd is creutair nuadh e: chaidh na seann nithe seach, feuch rinneadh na h-uile nithe nuidh.”—*Pol.*

EILIGINN:

CLODH-BHUAILTE LE ALASTAIR C. BRANDER;
Airson an Eadar-theangair, agus R. DOUGHLAS, ann
am Baille-Dhuthais, agus gach Leabhar-reiceadair
eile 'sa Ghaidhealtachd.

1833.

1419. f 584

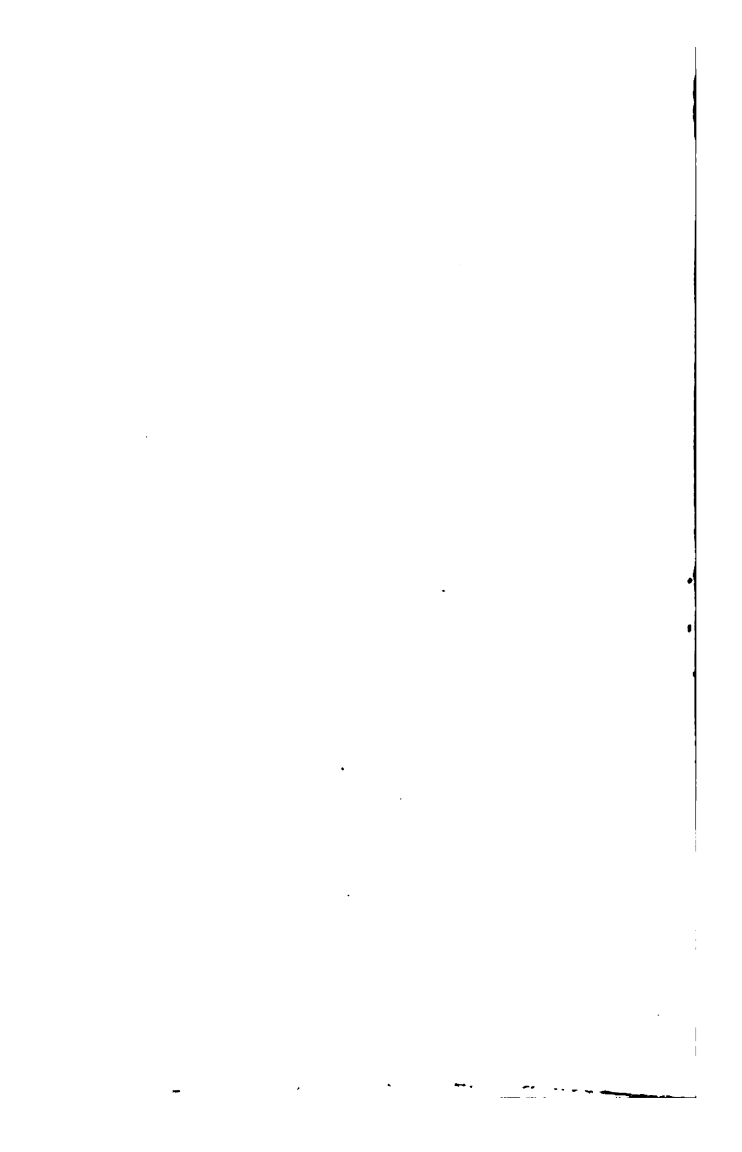

The new birth,
a discourse by John W. Fletcher,
vicar of Maddeley, Salop.

An awakening call from
the eternal God,
to the unconverted,
by Mr. Samuel Corbin,
Minister of the Gospel.

After the translation of
Alexander M. Ros, A.M.

Elgin:
Printed by Alexander C. Brander
1833.

AN NUADH BHREITH,

LEIS AN

URRAMACH IAIN U. FLETCHER,

COMHARBA BH' ANN AM MADELI SALOP,

AGUS

GAIRM DHUSGAIDH BHO 'N

DIA SHIORRUIDH,

DO MHUINNTEIR NEO-IOMPUICHTE,

LE MR. SAMUEL CORBIN,

Seann Mhinisteir Foisgeulach.

IAR AN EADAR-THEANGACHADH LE

ALASTAIR M. ROS, A.M.

“Ma tha neach sam bith ann an Crìosd is creutair nuadh e: chaidh na seann nithe seach, feuch rinneadh na h-uile nithe nuadh.”—*Pol.*

EILIGINN:

CLODH-BHUAILTE LE ALASTAIR C. BRANDER;

Airson an Eadar-theangair, agus R. DOUGHLAS, ann am Baille-Dhuthais, agus gach Leabhar-reiceadair eile 'sa Ghaidhealtachd.

1833.

CLAR-INNSIDH.

	TAOMH.
Roimh-radh	5
Tionnsnadh	12
CEANN I. Co dha, agus cionnas a shearmonuich ar Slanuighear Ath-ghineamhuinn	17
II. Ciod a ta sinn r' a thuigsinn leis na briath- raibh so " Bhi iar ar breith a ris; bhi iar ar n-ath ghineamhuinn." .	27
III. C' arson nach feud duine air bith riogh- achd Dhe fhaicinn, dh' easbhuidh bhi iar a bhreith aris	35
IV. ROINN I.—Cia co cunnartach 's a ta e, riaghailteachd ar caithe-beath' a ghabh- ail airson ath-bhreith ar n-anmanna	45
ROINN II.—An diubhras a ta eadar ath- leasachadh an Phairisich agus ath-ghin- eamhuinn a Chrìosduidh, ni 's mion iar a thabhairt fainear	53
COMH-DHUNADH.—Ciod iad na meadhona leis am faod anam bhi iar a bhreith aris .	61
GAIRM DRUSGAYDH.—Bho' n Dia Shiorruidh do mhuintir neo-iompuichte.	79

RABHADH

CHUM

AN LEUGHADOIR.

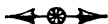
Chi thu gu-n robh a chridhe agam focal beag a ghnatbachadh ann an seadh 's nach do ghnathaich Eadar-theangair ùr cho fad 's a ta fios agams' e ; eadhon "*Iar*."

Ann an Leabhar-taibse Gaidhlig an Urramaich Ollamh Alastair Stiubhard bha 'n Duneidin, chi thu mar so timchioll an fhocail cheudna. *Taobh duilleig 90.*

The preposition 'iar' has been improperly confounded with 'air' *on*. I have ventured to restore t, from the Irish Grammarians. "IAR" is in common use in the Irish dialect signifying *after*. Thus, 'Iar sin' *after that*, 'Iar leaghadh an t-shoisgeil' *after reading the gospel*, 'Iar sleachdadh do n iomlan' *after all have kneeled down*, 'Iar seasamh suas', *having stood up*. See Irish Book of Common Prayer.

'Air' when applied to time, signifies not *after* but *at* or *on*. 'Air an am so, air an uair so' *at this time*, 'air an la sin' *on that day*. There is therefore sufficient reason to believe that, in the case in question, 'IAR' is the proper word, and that it has been corruptly supplanted by 'Air.'

ROIMH-RADH.

IAR dhomh bhi 'faicinn staid mo luchd-dutcha ionmhuinn, an togradh leis am bheil iad ag iarraidh na Scriobtuire 'nan cànan fein, agus an iotadh coitchionn a ta 'nam measg' an deigh leithid leabhraichean 'sa dh' fhaodas iad a leughadh agus a thuigsinn gu furasda, mheas mi e na dhleasdanas ceangailte orm, coghnadh a dheanamh chum eolas crabhach chuir air aghaidh 'nam measg leis an Leabhran so eadar-theangachadh bho'n Bheurla; Oir tha e 'cuir mor mhulad orm gu m bitheadh uiread a ghainne lòn orra nis aig àm anns an faodamaid, agus anns am bheil sinn fo fhiachaibh au cail airson eolas feumail a shàsachadh.

Am measg nan leabhraichean gann 'an air-eamb a dh' fhaodas bhi iar fhaotuinn 'sa chainnt Ghaelach cha-n fhios domh son de bheag thomad a ta 'cumail a mach an teagasg chudthromach a

ta so.—Ath-ghineamhuinn agus ged 'se teagasg ar n-ath-ghineamhuinn, no ar nuadh-bhreith ann an Iosa Crisod, aon de na teagasgaibh a's ro-chudthromaiche de'r naomh-chreidimh, ged 'ta e co solleir agus co tric iar a sparradh oirne 's na scriobhannaibh naomh " 's gu-m faod an ti 'ta ruidh a leughadh." seadh, ged 'se an dearbh ludan e air am bheil slainte gach aon againn a' crochadh, agus fòs ged a's teagasg e, air am bheil na h-uile fìor-chriosduidh a' co'-chordadh: gidheadh, a ta e co ainmig iar a thabhairt fainear, agus co beag iar a thuigsinn gu fein-fhiosrachail, leis a chuid a's mo de luchd aidmheil, 's nan rachamaid thabhairt breth air 'Flàrinn bho chleachdadh moran de 'n dream a ta 'gairm Crìosduidhean diubh fein, bhitheamaid ullach ri a shaoilsinn nach cuala iad uiread 's gu bheil Ath-ghineamhuinn ann. Air leam gu bheil a chuid a's mo 'nar duthaich-ne fallain ann am puingibh coitcheinn an creidimh, a ta iad a creidsinn "nach eil ann ach aon Dia agus aon Eadar-mheadhonair eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Crisod; a thug e fein na eiric air son nan uile," agus nach 'eil ainm air bith eile fo neamh iar a thabhairt am measg dhaoine, 'tre 'm faod sinn bhi iar ar tearnadh ach ainm-san." Ged tha iad ag aontachadh ri so, bitheadh a chridhe aig duine innseadh dhoibh, gur éigin doibh bhi iar an am breith bho 'n airde, gur éigin doibh bhi ar an ath-nuadhbachadh 'nan spiorad, agus ann an uile

cheud-fathaibh an inntinn, roimh dhia bhi 'nan comas, fìor dhearbheadh a thabhairt air cuibhrionn bhi aca ann an toilteanas fuil luachmhor Chrìosd, no dhol a steach do 'n Ierusalem neamhaidh, chuinn nach' teid air chor sam bith a steach aon ni a shalaicheas, no adh' oibricheas graineileachd "no a ni breug: ach iadsan amhain a ta sgrìobhte ann an leabhar beath an Uain," agus bithidh iad ullamh gu éigheach amach mar rinn Nicodemus, "Cionnas adh' fhaodas na nithe 'so bhith," agus le muinntir na h-Aithne "Cìod a b'aill leis an fhear-bhith-bbriathrach so a radh."

Tha mi gabhail an cothrom so chum fios a thabhairt dhoibhsan aig an robh suil ris an leabhar so an úiridh, gun deachaidh grabadh chuir orm trid adhbharaibh blitheadh gun sta dhoibh ged chuirinn-sa an ceill iad agus gu bheil mi 'tabhairt "Gairm Dhusgaidh bho 'n Dia Shìorruidh do Mhuinitir Neo-iompuichte," aig iartras shonruichte an Urramaich Mhaighstir Carment, Ministear Roscuinge, ann an aite nan Seolaidhean chum a Ghaelic a leughadh a gheall mi.

Ged chuala mi cuid mhor de mo luchd-dutcha a' gearan nach 'eil e comasach doibh a Ghaelic a leughadh gu snasmhor 'nuair a ta cuid ga leughadh do reir an dual-chainnt, agus cuid eile, do reiram mac-meamnadh fein, gun colas fhaotuinn mu rioghailtaibh shuidhuichte, mheas mi gu-m

bithheadh an leasachadh ud ni bu bhuannachdaile doibh na na Seolaidhean. A chionn gu bheil a nis Foclair Pòraid Gaelic agus Bheurla, gu bhi iar a chuir a mach le Maighstir N. Macalpuin, 's an Eilean Ileach, anns ann bheil ni h-e amhain doigh-labhairt na cànanach ach fos Leabhar-taibse Gaelic*, a bhitheas freagarrach do na h-uile, araon a thaobh tomaid agus prìs.

A thuilleadh air ministirean ainmeal agus daoine diadhaidh a mhisnich mi chum an leabhar seo chuir amach, fhuair mi litir bho Mhaighstir Iain Brown,† ministear urramach agus iomraideach bha aig Whitburn, a bh' aig mor shaothair agus chosdas e-fein, ann bhi cuir leabhraichean amach, cha-n ann amhain chum leas a luchd-dutcha fein, ach mar an ceudna chum leas anamanna nan Gael a chuir air aghaidh, anns am bheil e mar so ag radh.—“Tha mi subhach gu bheil a rùn ort Gairm Chorbin a chuir a mach, bha e ghnath iar a mheas leamsa na leabhar Juachmhor, agus 'nam bheachd ni 's soisgeulaiche na Gairm deadh Mhaighstir Bacstair, fo lamh freasdail fhuair mi aig caochladh am mìle dhiubh iar an clo' bhualadh.—Ma bhitheas e air son maith sam bith dhuit, faodaidh tu ainm mo Bhrathair, ‡ agus m' ainm

* Gaelic Grammar.

† Rev. John Brown, late Minister of Whitburn,

‡ Rev. Ebenezer Brown, Inverkeithing,

Sons of the Rev. John Brown, late of Haddington,

fein a ghnathachadh mar bhi 'moladh an leabhar, agus 'ga mheas na mheadhon iomchuidh trid beannachadh an Ti a's airdé, chum peacaich a mhosgladh, faodaidh so bhi araon ann am Beurla agus an Gaelic."—Chaidh Gairm Chorbin eadar theangachadh roimh 'so, cha d'rinn mise ach a sgrudadh agus mearachdan a Chlo-bhualaidh a leasachadh.

Bha e nam bheachd cunntas a thabhairt na Bheatha agus Bhiuthas Mhaighstir Fletcher, a thagh mi as an Leabhar a scriobh an t-Urramach Raibeart Cocs mu thimchioll, ach an t-eagal gun atadh e an leabhar gu meud ro-mhor, cuiridh mi dàil ann an sin a dheanamh aig an am; ach nu' theid an leabhar a chlo'-bhualadh am deigh so leam, faodaidh e bhith, gu'n cuir mi an sin ris e, air an sgath-san a ta 'gabhail tlachd ann an scriobh-anaibh eachdruidheil.

A Leughadoir ghradhaich, faodaidh tu a chreidsinn nach e gradh bhi 'nam Eadar-theangair, no muinghinn spailpeil 'nam chomasaibh fein mar aon, thug orm bhi 'gam fhoillseachadh fein 'san t-suidheachadh 'sam bheil mi aig an àm, ach dian-dheothas airson a chainnt reachdmhor sin anns an dò chan ar Filidh allonta Oisian, agus eud airson do bhuannachd san t-saoghal so, agus leas shierruidh d-anam neo-bhasmhor san t-saoghal ri teachd, "Oir ta an

diadhachd tarbhach chum nan uile nithe, aig am bheil gealladh na beatha a ta lathair agus chum teachd." Agus 'se dùrachd mo chridhe gu-n deanadh tu "roghainn de' n chuid mhaith sin nach toirear uait." Cia be air bith mar tha 'n t-eadar-theangachadh iar a dheanamh, cha bhuin e domhsa a radh, ach rinn mi mo dhìchioll gu-m bitheadh e' co dlù ris a cheud chuis agus co so-thuigseach 's a cheadaicheadh gnaths na cainnte, agus tha dochas agam gu-n gabh thu ris gu seirceil, agus ma ghabhas, is subhaile seirc, a ta "fad-f hulangach agus caoimheil, nach smuaintich olc sam bith, ach ni gairdeachas 'san fhirinn, comhdaichidh i na h-uile nithe, creididh i na h-uile nithe, giùlainidh i na h-uile nithe, cha teid seirc air cul a chaoidh."

Gu robh an t-subhaile so iar a sealbhachadh leatsa gu pailte, agus d-ainm iar fhaotuinn scribede 'san "leabhar-cuimhne sin a sgrìobhadh airson na muinntir air ann bheil eagal an Tighearna, agus a ta 'smuainteachadh air ainm, anns an la sin anns an dean e suas a sheudan," agus gu robh na tha san leabhar bheag so dhuitsa mar bhriathra nan daoine glic iar an sparradh mar bhioraibh agus mar thairngibh le uachdranaibh cho' thional a thugadh le aon aodhaire, gu-n deanadh an Ti sin" a ghradh-aich an saoghal co mor 's gu n d' thug e aon-gbhìn Mhic fein chum a's cia b'e neach a chreideas ann nach sgriosar e, ach gu-m bi a bheatha mhaireannach aige," an oidhirp an fhanh so a bheannachadh,

agus gu-n co-chuidicheadh se e, le, lan dearbhadh an spiorad, agus a chumhachd, agus gu-n co-chuireadh e na firinne ta ann ri cridheachaibh nan uile a leughas no chluinneas iad, chum iad bli 'nam meadhon 'na lamh chumhachdach-san, chum "suilean nan dall fhosgladh, chum an tionndadh bho dhorchadas gu solus, agus bho chumhachd Shatain gu Dia, chum gu faigh iad maitheanas pbeacanna agus oighreachd maille ris a' mhuinntir sin a ta iar an 'naomhachadh tre' n chreidimh a ta ann an Iosa Crisod."

"A nis gu deanadh Dia na sithe, a thug air ais bho na marbhaibh ar Tighearna Iosa, ard-bhuachaill nan caorach, tre fhuil a' choimh-cheangail shiorruidh, *thu* coimhlionta anns gach uile dheadh obair, chum *thu* dbeanamh a thoil-san, ag oibreachdh annad an ni a ta taitneach 'na latbair-san, tre Iosa Crisod : dhasan *gu robh* gloir gu saoghal nan saoghal." Amen.

Tulaich, Manachuinn Rois,
20amh la de mhios dheireannach,
an t-Shamhraidh, 1832.

AN NUADH BHREITH.

ELION iii. 3.

“Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, gu deimhin deimhin a ta mi ag radh riut, mur beirear duine a ris nach feud e rioghachd Dhe fhaicinn.”

TA truaill 'éachd an t-saoghail Chriosduidh agus meadh-bhlathas gu h-inbh bhig coitchionn, an dream aig am bheil ni-eigin de speis airson diadhachd, 'ga dheanamh neo chomasach bhi 'searmonachadh firinne doilleir a chreidimh chriosduidh gu follaiseach agus gu bidheanta, gun bhi 'tabhairt oilbheum coitchionn.

Cia co nadurra, iar bhi ag deanamh spairn mhaith chum ruigheachd air slainte, 's a ta sinn a' gabhail fois dhuinn fein, mar gu-m bitheamaid aig ceann ar cursa! Theagamh fòs, gu bheil sinn 'gar smuainteachadh fein cinnteach de'n gheall, roimh dhuinn bhi iar toiseachadh an reis! agus ma

bhithas a chridhe aig neach air bith amaideachd agus cunnart leithid a chleachda chur fo'r comhar, a ta sinn ga mheas mar neach dubhach, a ta ambain a' tabhairt faineas taobh dorchas na cuis, agus a ta 'g iarraidh gu-m beachdaicheamaid nithe amhuil ris fein.

Is e so aon de na h-adhbharaibh airson am bheil eagal orrasan th' iar an cuir amach chum slighe na slainte a nochdadh dhuinn stad, air sin a thubhairt Iosa Crìosd mu thimchioll cruaidh-chasaibh an t-slighe, agus teircead an dream a ta 'g imeachd innte. A rìreadh, ma tha sinn fein anns an t-slighe leathain a ta' treorachadh chum agrios, cha-n 'eil e iongantach gu bheil sinn cho ainmig a labhairt mu-n t-slighe neo-thathaichte a ta 'treorachadh chum beatha; agus gu bheil sinn araon neo-mhisneachail agus seachainnteach ann a bhi 'sparradh na fìrinne sin leis an èigìn do na saoghaltaich fein faidheoidh bhi aon chuid air am mothachadh no air an cuir fo amhladh. Ach thn e cinnteach ma tha sinn ni 's treibhdhìrich gu-a eirich iomadh cruaidh-chas suas chum moille a chur oirne, agus chum na ruintean a dhealbh sinn an aghaidh dian shruth chlaon-bhreith agus mi-dhiadhachd a chrathadh.

Ata eagal oirne gu-m bi sinn iar ar dìteadh bhi dheasbhuidh seirce, machuireas sinn an ceill co làid-ri 'sa tha an Scriobtuir a deanamh "mur eil Spiorad Chrìosd aig neach nach buin e dha" Rom viii. 9.

Ata eagal oirne gu-m bi bhi searmonachadh teagasg ùr iar a chuir as ar leth, manochdas sinn, leis an Abstol Seumas, "gu bheil an ti tha na charaid do'n t-saoghal 'na namhuid do Dhia" Seum iv. 4. No le Pol" gu bheil ise a ta caitheadh a beatha gu sòghail, iar dhi bhi beo, marbh" 1 Timi. v. 6. Agus ata fein-fhiosrachadh muladach a' teagasg dhuinn gu-m feum sinn cuir suas le bhi iar ar meas 'nar taisbeanaich agus 'nar baath-chreidmich, no stad bhi cuir an ceill leis an Abstol cheudna, gur duine an fhior Chriosduidh tha" amhain a' deanamh uail ann an crann-ceusaidh Chriosd; neach iar dha bhi iar fhireanachadh tre chreidimh, aig am bheil gu cinnteach sith ri Dia; agus "ata mothachadh sith Dhe 'na anam mar sheula maitheanas a pheacaidh." Agus gu bheil e 'deanamh uail ann dochas gloire Dhe, agus gu bheil e 'deanamh uail ann an trioblaidibh, do bhrìgh gu bheil gradh Dhe iar a dhortaidh amach ann a chrdhe, tre 'n Spiorad Naomh a thugadh dha, "Rom. v. 2—5. Oir ta e cinnteach, gu bheil an saoghal a ghnath ionnan, agus gu bheil teagasg Chriosd co maith r'a chrann-ceusaidh an daonnan na "cheap-tuislidh do na Iudhaich, agus do na Greugaich na amaideachd" 1 Cor. i. 23. Gu bheil e do ghnath a' brosnachadh corruich an dream ata gu breugach a' gairm clann De dhiubh fein, agus iar a sgeigeadh leo-san a lion gliocas amaideach an t-saoghail so le danarrachd. Gidheadh, mar am measg an dream a ta diultadh comhairle Dhe, ann bhi tabhairt baath-chreidimh

agus trom-smuaintéan cunnartach mar ainm dha, ata cuid th'iar an eadar-dhealachadh le'n deadh thograidhibh, agus le cuid de shradaibh éud airson creidimh an aithrichean; agus mar 'nam measgsan ata 'cogadh an aghaidh Dhe, ata moran 'ga dheanadh tre aineolas a' creidsinn gu bheil iad a deanadh seirbhis dha.—Oidhirpicheamaid anns an teagasg a leanas, aon de fhirinnibh ro-fheumail a chreidimh chrìosduidh, air an bheil na leth-chrìosduidhean cho ainmig a beachd-smuainteachadh, agus a ta iad cho-tric a ruith sìos, a mhineachadh, sin r'a radh, teagasg ar n-ath-ghineamhuinn, no ar Nuadh-bhreith ann an Iosa Crìosd. Agus chum aire dlurachdach a chumail suas le ordugh na cuise, co maith 's le cudthrom an steigh-theagasg, rannsaicheadh,

'Sa cheud aite, ciod am fath air an do chuir ar Tighearna Iosa Crìosd an ceill, mur beirear duine aris nach faod e rioghadh Dhe fhaicinn.

'San dara aite, ciod a ta sinn r'a thuigsinn leis na briathraibh so, "Bli iar ar breith aris," a bli iar ar n-ath-ghineamhuinn?

'San treas aite, ciod iad na h-adhbharan air an bheil eigin iomlan ar n-ath-bhreith iar a steighachadh: agus cia co furasda, agus fòs cunnartach 'sa ta e, ath leasachadh ar caithe-beatha a ghabhail air son ath-bhreith ar n-anama.

'*San aite fa dheireadh*, Cionnas a dh' fhaodas sinn ruigheachd air fìor ath-nuadhachadh: ni, dh' easbhuidh nach faod duine air bith rioghachd Dhe fhaicinn.

A Leughadoir ma tha gradh agad-sa do 'n fhirinn agus ma tha urram agad do Mhac Shiorruidh Dhe, do 'm buin na focail a ta sinn a nis r 'a tabhairt fainear, tog suas d' a ionnsuidh cridhe saor bho chlaon-bhrieth, agus guidh air, chum gu-n co' chuireadh e ri do chridhe agus ri d' inntinn fìrinne cudthromach ar steigh-theagasg. Theagaisg é fein iad ré laithean fheoil, agus ata e a ghnath trid ungadh a spiorad, a tabhairt eolas umpa. Ata, a Shlanuighear neamhuidh! deanadh do ghras ar teagasg, agus bithidh t-fhocal aig an am so na "sholus do 'r cosaibh." Deonuich an t-slighe a theagasg agus a sheoladh dhuinn, a threoraicheas sinn a t-ionnsuidh fein, agus tabhair dhuinn an toil agus an comas chum ruidh ann, agus do leantuinn 'san ath-ghineamhuinn, gus an teid sinn steach trid-sa chum do rioghachd; oir is cu-sa amhain an t-slighe, an dorus, an fhirinn agus a bheatha.

CEANN I.

*Co dha, agus cionnas, a shearmonuich ar Slan-
uighear Ath-ghineamhuinn.*

Tha 'n soisgeulach a 'teagasg dhuinn gu-n robh Nicodemus Iudhach, a bha co comharraichte airson a dlilu-leanmhuinn r'a chreidimh fein, 'sa bha e airson a chliu, agus 'inbhe, iar dha bhi 'cluinntinn mu mhiorbhuilbh Iosa, a co' dhúnadh gu-m b' fhaidh è thainig bho Dhia, agus thainig e chum Iosa 's an oidhche, a reir coslais a dh'fhiosrachadh d'beth mu thimchioll rioghachd Dhe, airson an robh na h-Iudhaich diadhaidh uile 'feitheamh gu durachdach. Iar do fhios bhi aig ar Tighearna gu n robh na barailean bh' aig Nicodemus mu thimchioll a rioghachd-san co neo-thuigseach, 'sa bha iadsan bh' aig a chuid eile de 'n chinneach ghabh e an cothrom so chum a chuir ceart agus a theagasg. Ata e 'cuir an ceill da, gu bheil rioghachd nèimh dhe nadur co spioradail, 's nach 'eil cumhachd aig duine dhol a steach innte, ni-b eadh, nach urrainn e bhi ann an staid a faicinn, gun fìor iompachadh. Ri so tha e cuir, "Deirim riut mur beirear duine a ris nach faod è rioghachd Dhe fhaicinn."

Mar gu-n abaireadh e, na dean thu fein a mhealladh, a Nicodemus, cha n 'eil mo rioghachd-sa de 'n t-saoghal so. Dhealbh thu barailean mealta dhith. 'S e aireamh gann de 'n chinne—

daonna tha commasach a faicinn, agus cha-n urradh thu dhol a steach innte thu-fein. Cha d'ullaich do mbeasarrachd agus do shubhailcean beusach, t-eud airson creidimh t-aithrichean, agus an riaghailteachd leis am bheil thu co' lionadh do dhleasnasan bhio 'n taobh mach fathast thu airson lathaireachd Dhe. Mur bi thu iar do shaoradh as an staid 's am bheil thu aig an am, Aithnich, gu-m buanaich t' anam a ghnath iar a chuairteachadh le dorchadas co tiugh ri sin a ta cuairteachadh naoidhein nach fhaca an solus fathast. A ta thu a' deanamh gairdeachas ann am beatha corpóra agus talmhuidh; ach chaill thu ann an Adhamh beatha spioradail agus neamhuidh, chaill thu beatha Dhé as t-anam agus cha-n urradh thu ath-bhuannaichadh, ach le bhí iar do bhreith a ris. Gun bhreith spioradail bithidh e co neo-chomasach dhuit Dia fhaicinn, agus gairdeachas a dheanamh ann an dealradh a ghnais 'sa bliitheas e do naoidhein nach d' rugadh fathast a ghrian fhaotainn a mach, agus gairdeachas a dheanamh na solus.

Cha b-urradh an teagasg so, iongantach gu leir-mar b' eigin da bhí do dhuine nadurach, bhí gu h-iomlan neo-aithnichte do fhear-teagaisg Iudhach Gheall Dia do na h-Israelich le beul fhaidhean gu-n "Cuireadh è cridhe nuadh 'n an taobh stigh gu-m buineadh è air falbh an cridhe cloiche as am feola; gu-n timchioll-ghearradh," no gu' muthadh e gu h-iomlan, an cridheachan, chum gu-n gradh-

aicheadh iad e “le an uile anam, agus le 'n uile neart.” Thagair Daibhidh le dian-shruth dheoir gu-n cruthaichheadh Dia ann “cridhe glan, agus gu-n ath-nuadhaicheadh è spiorad ceart an taobh a stigh d'è, Salm. li. 10. Agus dh' eigh Eseciel ris an t-sluagh uile, “Tilgibh uaibh 'ur n-uile chionta, deanaibh dhuibh féin cridhe nuadh, agus spiorad nuadh; oir c' arson a bhasaicheas sibh, O thigh Israél?” Esec. xviii. 31. Faodaidh sinn a chreidsinn an deigh na geallanna, na h-iarrtasan, na gairmean, agus na bagraidhean, th' iar an cuir sios cho soilleir 'san t-sean 'Tiomnadh, gu-m bidheadh beachd-eigin aig Iudhach ionraic de 'n chaochlath spioradail sin a ta 'g eadar-dhealachadh an dream a ta firinneach bho chloinn an t-saoghail so. Ach mar aig an am so, am measg pobull Dhe, a ta cuid, gu coguiseach a coi' lionadh iomadh dleasnas modhannail, agus a' gluasad le ionracas ann an orduighibh na diadhachd bho 'n taobh a' mach, gu-n bhi aig an am cheudna a' brethneachadh le fein-fhiosrachadh, ciod anns 'am bheil an Nuadh Bhreith a co' sheasadh, mar sin bha e ann an laithibh ar Slanuighear. A dh' aindeoin uile a dheadh bheus, a dhiadhachd, 'eud 'ionracas, agus a ghradh airson foghlaim, cha robh Nicodemus fathast iar ath-ghineamhuinn; agus air an adhbhar sin, mheadaich è aireamh na muinntir fein-fhirinneach sin a ta 'smuainteachadh nach 'eil feum aca-san air fìor aithreachas, no ath-nuathachadh Spioradail.

Uime sin iar dha bhi iar a bhualadh le ioghnadh 'nuair chualaè briathran Chrìosd, agus e fathast co dall 's nach do thuig è iad ach ann an seadh dorchas agus litireil, Dh' eigh e, "cìonnus 'a dh' fheudas duine bhi iar a bhreith 'nuair a ta e aosda? am bheil e comasach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhathair agus a bhi iar a bhreith?" Eoin iii. 4. Fhreagair Iosa. "An ni sin a ta iar a bhreith bho 'n fheoil, is feoil e." r. 6. Bu dìomhain duit bhi iar do bhreith an dara uair bho fhuil agus bho fheoil, nach urrainn a dhol a stigh do rioghachd nèimh. Cha b' urradh thu, le sin, bhi ann an staid gu dhol a stigh do 'n rioghachd sin, oir is e nadur truailidh, feolmhor. agus talmhuidh amhain a ta thu comasach a thabhairt amach as broinn do mhathair. 'Sann mu bhreith spioradail ata mise a labhairt, oir an ni sin amhain, "a ta iar a bhreith bho 'n spiorad, is spiorade e." Agus a chionn gu bheil rioghachd Dhe gu h-iomlan spioradail, a ta mi ag aithris dhuit a ris, "Gu deimhin, deimhin, mur bi duine iar a bhreith ò uisge agus o 'n spiorad cha 'n urrainn e dol a steach do rioghachd Dhe." Mur dean uisgeachan fìorghlan nan gras, air am bheil iad sin ann am baisteachd samblachail "geal, mar an sneachda na peacanna sin a ta dearg mar an sgarlaid," Isa. i. 18. agus mur dean oibreachadh cumhachdach spioraid Dhe uile bhuaidhean 'anam ath nuadhachadh. a tabhairt air "bhi iar a bhreith bho shìol neo-thruailidh," Pead. i. 23. leis an ath-bhuannaich e iomhaigh a

chruith 'ear, agus gu-m bi e mar so "na fhear com-pairt de n' naidur neamhuidh." Cha bhi cuibhrionn aig adh'oighreachd nan naomh 'san t-solus; bithidh dorus an rioghachd sin iar a dhruid-eadh na agbaidh gu brath.

Agus mur nach bu leoir gu-n do chuir e an ceill, da uair gu bheil ath-ghineamhuinn gu h-araidh feumail chum slainte, agus gu-n do neartaich e a dhara dearbhadh leis am focal, (seadh fós leis a mbionn,) Gu deimhin, iar aithris mar an ceudna, da uair, iar do Mhac Dhe ioghnadh fhaicinn iar a dhath air gnuis Nicodemus, agus bhi faotuinn a mach leis na suilibh sin, a ta 'rannsachadh na cridheachan agus a' sgrudadh na h-airnean, nach robh e murrach air a theagasg a ghabhail a steach, do bhrigh nach robh e comasach da a thuigsinn, cìod e oibreachadh an spioraid leis am b'urrainn anam bhi iar ath-ghineamhuinn; ata Mac Dhe a guidhe air le caomhalachd, gun ionghnadh bhi air, ged theireadh e riusan uile bha lathair, co maith 's a thubhairt e ris-fein, " 'Seigin duibh bhi iar ar breith a ris." Agus iar eagal bhi air, gu-n tugadh sin a ta diomhair ann an ath-nuadhachadh an anam air, bhi 'diultadh na thubhairt e mar ni amaideach agus eu-comasach, a ta e le foighidinn agus gliocas, fìor ion-mholta, ag oirpeachadh thubhairt air, comes mothlachaidh h-eifeachdan nan gras sin a ta 'g ath-ghineamhuinn, fhaicinn, agus mar an ceudna, neo-chomais 'oibreachadh a chuir an ceill gu poncail.

Nach mòr an giorrad agus an neart th' iar an aonadh ann an reusanachadh ar slanuighear! “Tha a' ghaoth, ta e' gradh, seideadh fur an aill leatha, agus tha thu a' cluinntinn a fuaim, ach cha-n 'eil fhios agad cia as a tha i 'teachd, no c'ait' a tha i dol: is ann mar sin a tha gach neach a tha iar a bhreith bho'n spiorad,” Eoin iii. 8. Mar gu-m bitheadh e iar radh, cha-n 'eil thu cuir ann an ag gur ni fìor a ghaoth. Aig an am cheudna, cha-n urradh thu a dath, no a mineachadh do dhuine nach urradh a faireachduinn; agus blitheadh e ni bu deacair a radh, cia as a ta i 'teachd no c'ait a tha i dol. Air an doigh cheudna, tha fios aig peacach ata iar ath-ghineamhuinn, aig an do sheid Dia anail na beatha spioradail 'na anam, gu bheil neulta a thuigse iar an sgaoileadh, “gu n do ghairm Dia a mach e a dorchadas chum a sholuis iongantach fein;” agus gu n d'eirich Grian na Fireantachd air. Ata e le n.or ghaird eachas naomb a mothachadh an t-atharrachadh solasach a rinneadh an taobh stigh dheth. Ata e 'faicinn, “gu bheil,” e iar dol thairis bho blas gu beatha,” agus a ta e a faireachduinn gu'r leanabh le Dia è, do bhrìgh gu-n “d' fhuair e Spiorad na h-uchd-mhacachd, “a ta' gairm na chridhe, “Abba—Athair!” Do bhrìgh gu bheil co' f hurtachd an Tighearn' mar shéimh-ghaoth Spioradail (ma dh' fheudas mi na briathra a ghnathachadh) a beothachadh 'anam; agus do bhrìgh gu-n d'rinneadh e na fhear-compairt de

chumhachd a bha roimhe neo-aithnichte dha. agus de dhonas, “nach fhaca suil, nach cuala’ cluas,” agus nach d’ arduich riamh cridhe an duine nach ’eil iar ath-ghineamhuinn. Ach ged a ta e a’ mothachadh an t-atharrachadh so ann fein. Cha-n ’eil e comasach da a dhath, no cunntas a thabhairt mu ’n dòigh ’s an d’ oibricheadh le spiorad Dé è. Cha-n ’eil, cha-n ’eil e comasach thabhairt air duine, aig nach ’eil a shùilean iar am fosgladh leis an Tighearna, rioghachd Dhe, a ta iar a daighneachadh ’na anam, fhaicinn, cha-n urradh e thabhairt air na h-uisgeachan so a bhlasad, a ta sruthadh suas chum a bheatha shiorruidh; an t-sonas do-labhairt so, a ta cuir thairis ann an cridhe a chreidmhidh. ’S e so “neamhnuid a mhor-luach, an ionmhas fholachte, agus an ainm nuadh nach aithne do neach air bith, ach do ’n ti a gheibh e.” Is e so focal na beatha, am mana fholachte, a dh’ fheumas gach aon a mhothachadh le a lamhaibh fein, a dh’ fheumas gach aon a bhlasad le ’bheul fein. ’S e “rùn diomhair a chreidimh e, iar a choimhead ann an coguis ghloin.” ’S e an siol neo-thruaillidh e, dh’ easbhuidh nach urradh duine air bith bhi iar a ghineadh bhio Dhia, no rioghachd neimh fhaicinn.

Dh’ fhaodadh freagradh co dearbh-chinnteach, Nicodemus a thoileachadh, ach dh’ eignich a mhi-chreidimh e fathast chum a ghlaodhaich a mach, “cionnas a dh’ fhaodas na nithe so bhi?” Cia co

cinnteach 's a ta e gu bheil an duine nadurrach, ged bhitheadh e firinneach, treibhdhireach, measarradh, agus ann an tomhas diadhaidh, "neo-chomasach air na nithe a bhuineas do Spiorad Dhe a thuigsinn!" Cia co cinnteach 's a ta e gu-m bheil iad nan amaideachd dha, agus gu-m bheil e a ghnath gam meas mar nithe neo chomasach, mur dean Dia am foilseachadh dha, air dhoigh nach 'eil e 'deanamh do 'n t saoghal. Na bitheadh, uime sin iongantais ort ri giulan an dream sin do 'm bheil sinn gu tric a cuir firinne diomhar a chreidimh chriosduidh an ceill. Dh' eigh Nicodemus subhailceach e fein a mach, "cionnas a dh' fhaodas na nithe so a bhi?" Faodaidh na leth-chriosduidhean a radh mar an ceudna, Ata so 'giulan nithe ro-fhada; 's e so bhi geikadh do bhaoth-chreidimh; 's e so sinn fein a chall 's na neoil. 'Se an doigh 's fearr chum beoil na mi-chreid'ich so a dhruideadh, am frengadh, mar fhreagair ar Tighearna Nicodemus. "Am bheil thusa" thuibhairt e. "a 'd fhear-teagaisg Israeil agus nach aithne dhuib na nithe so? An ni a 's fios duinn a ta sinne a labhairt, agus air an ni sin a chunnaic sinn a ta sinne a 'tabhairt fianuis: ach, (iar dhuibh-se bhi iar 'ur dalladh le gliocas meallta) cha ghabh sibh ar fianuis." Ma labhair mi ruibh mu nithib corporra agus ta'mhuidh, mu bhuidhneibh a ghaoth, a ta sibh a' faireachaluinn, agus a ta sibh a' cluinneann gach lab a' seideadh air an talamh, agus nach 'eil sibh a' creidsinn, iar duibh bhi eu-comasach a

thuigsinn, no adhbhar a thabhairt air a shon ;
 cionnas a bhitheadh e 'nar comas mo bhriathran
 a chreidsinn agus a thuigsinn, na 'n labhrainn ribh,
 mu nithibh spioradail agus neamhuidh. Na'n
 labhrainn ribh mu oibreachadh diomhair gras na
 h-ath-ghineamhuinn, mu àraidheachdaibh an dara
 breith sin, dh' easbhuidh nach fheud duine air bith
 an Tighearn' fhaicinn? 'Sanu mar so, a ta Iosa
 Criosd a' cuir aineolas agus as-creidimh an Ollamh
 Israelach so thar a chéile, oir fathast cha b' aithne
 dha sin bu choir dha theagasg do chach. Mar so,
 tha e tabhairt dhasan r' a thuigsinn, agus dhuinn
 mar an ceudna, nach 'eil diadhachd a co-sheasamh
 ann an ùr sgeulaibh beachd-ail air na teagasgaibh
 a ta i a tairgse, agus a' cuir f'ar comhair,—ach ann
 an eolas fein-fhiosrachail air a ruinibh diomhair,
 ann an creidimh neo-ghluasadach, ann an geallann-
 aibh Dhè, ann an roimh-bhlasait air a nìhaith sin, ata
 an creidimh so a còsnadh air ar son, agus anns na
 smuaintibh beo agus laidir a threoruicheas calg-
 dhireach chum gnathachadh uile nan dleasan an a ta
 'nan dearbhaidhean air nuadh chaithe-bentha. A
 Leughadoir, an e do mhianu-sa buannachd fhaotuinn
 bho theagasgaibh so Mac Dhe? Ma tha thu a
 creidsinn gu-n do chuir an Ti sin do nach urradh
 breug a dheanamh, no aon sam bith a mhealladh,
 an ceilt, gur éigin dhuit bli iar do bhreith a ris,
 chum a dhol a stigh d' a rioghachd, na caill tiota ann
 am barailibh faoin. Tuit sìos air do ghluinibh an
 iathair an Ti sin amhain a ta comasach do chridhe.

clachach a thaiseachadh, agus a bheir air na lannan tuiteam bho d' shuilibh. Guidhe, gu-n deanadh e comasach thu air éigin iomlan an ath-bhreith fhaicinn agus a mhothachadh, agus guidhe gu-m faigheadh tu gras chum iarruidh le deoir an fhior-aithreachais. 'Sann mar so rinn Nicodemus. Ged bha e an toiseach, mi-thoileach gabhail ri teagasg an ath-ghineamhuinn, gidheadh iar da bhi iar a chuir as a bharail le briathraibh ar Slanuighear, faidheoidh thug se e fein thairis, chreid e, agus rinneadh e na "chreutair nuadh;" oir tha an Soisgeul a' teagasg dhuinn gu-n d' aidich esan Iosa gu follaiseach (agus an comh-lorg sin a theagasg,) eadhon 'nuair a threig a dheisciobuil uile è, ged nach robh a chridhe aig roimhe so theachd d' a ionnsuidh ach san oidhche, agus sin amhain chum cur 'na aghaidh, O bitheamaid iar ar nearteachadh, chum gu-m faod sinn bhi co ullamh eisimpleir a chreidimh-san a leantuinn 's a tha na saogbaltaich gu cur n a aghaidh, mar a rinn esan ! agus a radh, " cionnas a dh' fhaodas na nithe so bhith ?"

CEANN II.

*Cìod a ta sinn r'a thuigsinn leis na briathraibh so
 “ Bhi iar ar breith aris ; bhi iar ar n-ath-
 ghineamhuinn.”*

Ged dhiult ar Slanuighear ceist gun stā an Ollamh Iudhach mu 'n doigh anns am bheil anam iar ath-bhreith, a fhreagairt, a ta e, gidheadh, comasach staid anam a ta iar a bhreith a ris a mhineachadh agus fōs sin anns an bheil ath-ghineamhuinn a' co-sheasamh. Gu coitcheionn faoduidh sion a radh gur e an atharrachadh mor trid am bheil duin' a dol thairis bho staid naduir gu staid grais. Bha e na dhuine feolmhor; iar da bhi iar a bhreith a ris, rinneadh e na dhuine spioradail. Rinn a bhreith nadurrach cosmhuil e ri Adhamh iar da tuiteam, cosmhuil ris an t-sean duine, an aghaidh an d' thug Dia a mach binn a bhais, do bhrìgh gur è tuarasdail a pheacaidh. Ach a ta a bhreith spioradail ga dheanamh cosmhuil ri Iosa Crìosd, an “duine nuadh, a tha iar a chruthachadh a réir Dhé am fireantachd agus am fìor naomhachd,” Ephes. iv. 24. Roimh so, bu leanabh feirg e, ardanach, mi-gheimnidh, agus lan de mhi-chreidimh, iar a lìonadh le gradh an t-saoghail, fein ghradh, agus urram talmhaidh, bha e mar an ceudna, “borb, gun gbaol do 'n mhaith, fealltach, ceann laidir, a tabhairt barr graidh do shaimh na do Dhia,” 2 Tim. iii. 4. Ach trid ath-

leinibh Adhaimh : mar so, chum gu-n sealbhaich-
camaid barail ceart de'n cheud bhreith, a ta e
feumail gu-n tugadh sinn fainear an dara breith, agus
gu-n eireadh sinn bho sin a ta faicsinneach agus
talmhaidh, gu sin ata neo-fhaicsinneach agus neamh-
uidh.

Cha-n 'eil naoidhein nach 'eil fathast iar a bhreith
a mothachadh an aileadh, no na nithe sin trid am
bheil a bheatha aig. Cha-n 'eil e a tuigsinn :
cha-n 'eil buill a thuisge ann an staid chum obair.
Cha-n aithnich e a bheag, iar do shuilean bhi
druide do 'n t-solus, agus do gach gne chuspair.
Ata e fìor, nuair bhitheas e fogus do 'n bhreith, gu
bheil ceud-thus na beatha iar a nochdadh, agus gu
bheil cuid-eigin deghlusadibh an-fhanna' toiseach-
adh chum 'eadar-dhealachadh bho mheall marbh;
ach cha-n 'eil na cuspairean tha ga chuirteach-
adh, nis fearr iar an aithneachadh. Ged tha e
'san t-saoghal, tha e co ain-eolach mu na nithibh
a ta ga chuirteachadh 's ged nach bitheadh an
saoghal ann; cha-n ann amhain a chionn nach 'eil
a cheud-fathan fathast iar am fosgladh suas, ach
airson an sgaile tiugh a ta ga chuirteachadh, agus
ga bhacadh bho na cuspairibh a ta co fogus air
fhaotuinn a mach. Mar so, tha e dha-san nach
deachaidh ath-bhreith. Ann an Dia a ta e
beò agus a' gluasad, agus tha a bhith aig; Ach
cha-n 'eil e 'mothachadh a lathaireachd, no 'n
analachadh neambuidh, agus diadhaidh sin a ta

'g arach beatha Spioradail an dream ata iar an ath-bhreith, cha-n 'eil nithe Dhe, a ta ghnath 'gam foillseachadh fein do inntinn chloinn Dhé, a drughadh air-san. Ata Dia a'gairm, ach cha-n 'eil e a' tuigsinn a ghuth. Ata Criosd ga thairgse fein dha mar an t aram a ta 'teachd anuas bho neamh ; ach cha-n urradh e-san a bhlasadh gu bheil an 'Tighearn' maith. Dheanadh Dia e fein aithnichte dha, air mhodh nach 'eil e' deanamh do 'n t-saoghal, ach a ta 'suilean a thuigse iar an comhdachadh le neul co tiugh, 's nach bitheadh e 'na chomas 'fhaotuinn amach. Áta e 'na choigreach agus 'na choimheach mar ata Pol a gradh ; a ta e na "choimheach do bheatha Dhe thaobh an aineolas a ta ann," aineolas a ta 'deanamh a staid neo-mhothachail dha-fein. Faodaidh cuid-eigin de thus, agus de ghluasadaibh na beatha Spioradail bhi aig roimh dha bhi iar ath-ghineamhuinn. Faodaidh e iarrtas an maith a mhothachadh, agus spairn a dheanamh chum pilleadh gu Dia ; ach cha-n 'eil a thograidhean Spioradail fathast iar am fosgladh suas, iar do sgaile na doilleireachd bhi fathast a' comhdachadh anam, cha-n 'eil e 'na chomas Grian na Fireantachd fhaicinn, no latha na beatha shiorruidh : cha-n 'eil e fathast iar a bhreith bho Dhia.

Buanaichamaid fathast an sambladh. Tha breith naoidhein, gu coichionn iar a cho-chuideachadh le doilgheasaibh de-labhairt. 'Ta am beann-

achd so a' cosd osnaidhean, deoir, agus fòs glaoth-
aich ghuineach, oir area Dia ri Eubha, iar dh'i
peacachadh, "Ann am pein beiridh tu clann."
Agus a ta a bhinn so, a mhor no bheag, mar an
ceudna iar a coi' lionadh, ann an seadh Spioradail
air na h-uile peacach a tha teachd chum beatha trid
ath-ghineamhuinn. Mar d' fhairich Lidia pein
na h-aithreachais ach airson tiota, roimh do 'n
Tighearn a cridhe fhosgladh; ma bha trì mìle
pearsa "iar am bioradh 'nan cridhe," rè searmou-
achadh Pheadair, agus iar ball an deigh sin, iar
an ath-ghin, a' faotuinn "maitheanas pheacanna,
agus tiodhlac an Spioraid naoinh,"—Tha 'n Scriob-
tuir a' teagasg dhuinn nach deachaidh Daibhidh,
Heseciah, Manaseh, agus Pol thairis, bho bhas gu
beatha cho aithghearr, no cho furasda. Ach cia
be air bith, mar dh' fhaodadh eadar-dhealachadh
bhi 'nan staid, tha e cinnteach gu bheil an t-ath-
arrachadh tha 'co-chuideachadh an uuadh-bhreith.
a leithid 's nach urradh aon air bith fhuair eolas
air, tre fhein-fhiosrachadh, bhi neo-mhothachail
dheath.

Cha luaithe tha naoidhein iar a bhreith, na tha
a bhith aig air mhodh gu h-iomlan eadar-dheal-
aichte, a ta e 'g analachadh, agus a faireachduinn
an aileadh tha 'ga chuairteachadh, agus air mhuthadh
doigh 'ga ghabhail a steach, agus a ghnath, ga
chuir amach. A ta a cheud-faithean corporra
uile iar an druigheadh leis, agus iar an gnath-

achadh air an cuspairean ceart. Tha 'shuilean iar am fosgladh do'n t-solus, agus bho sin, a ta e tabhaint fainear caochladh dhe nithibh nuadh gun chrìoch. Ata 'chluasan iar am bualadh le iomadh fuaim eug-samhuil; agus ata a chomasan mothachaidh, mar ata, laimhseachadh, blasadh, agus faireachduinn a' faotuinn a mach dha na h-uile tiota, nì-eigin de na nithibh feumail sin a ta fo 'n ghréin. Ata Ath-ghineamhuinn a' déanamh atharrachadh co-ionannann an anam a pheacach. Chalualithe tha e iar a ghineadh bho Dhia, na tha e 'mothachadh lathaireachd an 'Ti a 's Airdè; Le Daibhidh, 'S urrainn e 'radh "Am dheigh, agus romham, chuaitich thu mi, agus chuir thu do làmh orm," Sailm cxxxix, 5. Ata e 'gath-dhioladh, do ghnath, do Dhia le ùrnuigh agus moladh anail a bheatha Spioradail, a ta e 'faighrail tre chreidimh: agus, gach tiota, tha e buannachd neart ùr, tha 'cheud-fathan Spioradail iar am fosgladh suas, iar an cleachdadh, agus iar an déanadh iomchuidh 'chum cuspairean Spioradail a bheachdachadh.

Mar so, iar do'n pheacach bhi iar ath-ghin, tha suilean a thòigse iar am fosgladh, tha e anns gach àit a' faicinn an Ti ata neo-fhaicsinneach "Ata Dia thubhairt ris an t-solus soillseachadh á dorchadas; a dealradh ann a chridhe, a tabhaint dha soluis eolais gloire Dhé, ann an gnuis ar Tighearn Iosa Crìosd," 2 Cor. iv, 6: "Tha Dia 'togail air solus a' ghnais," Sailm iv, 6;—Cosmhuil ri Abraham, tha e 'faicinn, la an Tighearn, an la a ta dha-san na

thoiseach air beatha siorruidh; agus iar da lbi 'ga fhaicinn, tha e 'deanamh gairdeachas le aoibhneas do-labhairt. Tha 'chluasan iar am fosgladh mar an ceudna. A nis cha-n ann an diomhanas tha Dia a'gairm, tha e a' tuigsinn, 's aithne dha guth 'aodhaire, tha e teachd d'a ionnsuidh, tha e blasadh focal maith Dhe, agus cumhachdan an t-saoghail ri teachd. Ann am focal, tha 'chaileachd-an Spioradail uile an sas, tha'n sgaile iar a tabhairt air falbh, cha-n 'eil nithe Dhe ni 's faide nan diomharachd no nan amaideachd. Tha e 'gan aithneachadh, agus 'gan tuigsinn, tha e 'mothachadh "an sith chaidh thar gach uile thuigse, aoibhneas an Spioraid naoimh, agus gradh Dhe iar a dhortadh a mach anns a chrìdhe." Tha fios aig gu bheil e iar a ghineadh bho Dhia, agus gu bheil e 'na chomhnuidh ann an Dia, agus Dia annsan.

A Leughadoir, 's e so do staid-sa, ma tha thu 'nad chreid'each; ma tha 'n creidimh sin agad, ni gur e "brìgh nan nithe ri'm bheil dochas, dearbh-chinntè nan nithe nach faicear." Ach mar d' fhuair thu riamh faireachdainn air an t-atharrachadh sin, san leth stigh, tabhair breth ort fein, chum 's nach toirear breth ort leis an Tighearna, bi ro-bhrònach agus aidich, a chionn nach 'eil thu fathast iar do bhreith a ris nach feud thu rioghachd Dhe fhaicinn. Tabhair faineas na h-adhbharan tha dearbhadh èigin iomlan an ath-bhreith, faigaidh

iad ris thu gun ag, ma cheadaicheas tu do ghras.
Dhe thabhairt ort an neart agus an sta fhaireachd-
uinn gu druigheach.

CEANN III.

*C'arson nach feud duine air bith rioghachd Dhe
fhaicinn, dh' easbhuidh bhi iar a bhreith a ris.*

THA e cinnteach, bho`theistean an Scriobtuir
naomh, gu-n robh ar nadur roimh thuiteam
Adhaimh, a' co' pairteachadh de naomhachd agus
de mhaitheas, dhe nach 'eil fuigheal sam bith
againn 'nar teachd chum an t-saoghail. Ann an
staid na beatha spioradail so ghradhaich an duine
Dia le uile a chridhe, le uile 'anam. agus le 'uil'
a neart. Rinn e seirbhis dha le uil' a neart, rinn e
gairdeachas le aoibhneas do-labhairt, agus bha
co' chomunn bidheanta aig maille ris, tre 'n
Spiorad naomh, dhe 'n robh e 'na theampull; "Ach
tre aon duine, thainig peacadh steach do 'n t-saoghal
agus bas tre 'n pheacadh, mar sin. mar an ceudna
thainig bas air na h-uile dhaoineibh, do bhrigh gu-n
do pheacaich iad uile,' Rom. v, 12. Mar so, rugadh
sinn 'nar cloinn feirg, cha-n ann ambain orduichte
chum bas corporra, agus ann an cunnart bas
shiorruidh, ach cheana marbh gu spioradail ann
am peacadh giu. "Iar ar gineamhuinn ann am
peacadh, agus iar ar dealbhadh ann an eu-ceart," tha

sinn 'nar coimhich do bheath Dhe, iar bhith againn amhain tograidhean feolmhor agus talmhuidh, anns am bheil, Pol ag radh, gu bheil bas ar n-anam a' co' sheasamh, agus mar nach' eil Dia na Dhia do na marbhaibh, ach do na beoibh tha e soilleir roimh dhuinn bhi comasach Tighearn a ghairm de Iosa, tre 'n Spiorad naomh, no Athair trid Spiorad na h-uchd-mhacachd, roimh dhuinn eolas tre fhein-fhiosrachadh fhaotinn air sin ris am bheil Pol ag radh "beatha Dhe," gu-m feum sinn cumhachd ais-eirigh Iosa Crisod a mhoth-achadh ann ar taobh stigh, agus cridhe nuadh agus Spiorad ceart fhaotuinn uaith-san, agus fòs tograidhean Spioradail agus neamhuidh. 'Se so an ola naomh, leis am bheil Dia ag ungadh fìor Chrìosduidhean, Se bhi dh' easbhuidh an ola so, an gras beothaichidh so, an t-adhbhar airson an bith na h-oighean amaideach iar an druideadh a mach bho rioghachd nèimh co maith ris na h-adhaldranaich.

Ach a ris, iar do orduighean Dhe bhi neo-chaochlaideach, bithidh na neamhan iar an gluasad, agus faillnichidh firinn Dhe roimh do leanabh Adhaimh bhi comasach gnus Dhe fhaicinn dh easbhuidh naomhachadh, agus "ath-nuadhachadh an Spioraid Naoimh." 'Séigin duit bhi iar do "chruth-atharrachadh tre ath-nuadhachadh d-inntinn, chum gu-n dearbh thu, ciod i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin Dhe," Rom. xii, 2. Agus

's éigin, "gu-n cuir thu umad an nuadh-dhuine a tha iar a chruthachadh a reir Dhè am fireantachd, agus am fìor-naomhachd," Ephes. iv. 24. Agus tha e gu solaimte le beul a Mhic, a' cuir an cèill, nach fhaic aon air bith a rioghachd gun bhi iar am breith a ris. Agus am bheil thus' a' smuainteachadh do bhrìgh gu bheil Dia maith gu n stad e bhi fìrinneach, agus gu-n di-chuimhnich e bhi naomh, do bhrìgh gu bheil e fad-fhulangach; cha stad, cha dean a throcair Athair na breige dheth, agus bu choir dhuit a chuimhneachadh, ged rachadh "nèamh agus talamh seach, nach teid fhocail-san seach a chaidh," Marc. xiii. 31.

Ach am bheil thu fathast ag iarraidh fhaotuinn a mach, c'arson nach teid ni air bith a ta neoghlan agus a shalaicheas a steach do rioghachd Dhe, agus c'arson nach 'eil fa chomhair a rìgh-chathair-san, ach "Spiorada nam firean iar an deanamh foirfe," agus naoimh aig am bheil "an trusgain iar an nigheadh, agus iar an deanamh geal ann am fuil an Uain." Tha 'n t-adhbhar soilleir, cha-n fheud peacadh, luibhre sin an diabhoil, dìlbheum thàbhàirt dha-san, aig am bheil a shuilean ro-ghlan' chum anbarc air olc, cha-n 'eil è comasach gu-n gabhadh salchar agus aingidheachd comhnuidh maille ri Rìgh nan Naomh, cha n 'eil didean, no aite-comhnuidh 's an Ierusalem neamhaidh do nathrichibh nimhe, do mhadraibh, no do mhucaibh, cha n 'eil e comasach dhoibh-

san a ta ardanach, reasgach, breugach, agus diogh-
 altach, no fòs dhoibh-san a ta farmadach, sanntach,
 agus mi-gheimnidh dhol a steach an sin, agus ged
 bhitheadh e comasach dhoibh, 'sann na theine dian-
 loisgeach amhain gheibheadh iad-Dia. Co, "arsa
 Daibhidh," theid suas gu sliabh an Tighearn?
 "Esan aig am bheil lamhan neo-chiontach agus
 cridhe glan, nach do thog 'anam ri diomhanas,
 agus nach do mhionnaich chum ceilge," Saim xxiv.
 3—4. "'S beannuichte ua daoine a ta glan 'nan
 cridhe:" arsa Iosa, "oir chi iad Dia" Ach 's
 truagh dhoibh-san aig nach 'eil an cridheachan iar
 an glanadh, oir am feasd cha-n fhaic iad-san e.
 Cha-n 'eil comunn aig an t-solus ris an dorchadas,
 no réite aig Criosd ri Belial. Chum gnais Dhe
 fhaicinn ann am fireantachd 's eigin duinn bhi iar
 ar glanadh bho 'r truailidheachd nadurrach, agus
 bhi iar ar deanadh 'nar luchd compairt de nadur
 Chriosd agus adh' iomhaigh Dhe. Bho 'n adhbhar
 so tha e soilleir, gur e ath-ghineamhuinn an ceud
 cheum chum slainte, 'Se gras an t-slighe amhain
 chum gloire, agus naomhachd aon steigh an fhior
 shonais, mar bi eolas faireachdail againn air Iosa
 Criosd 's an t-saoghal so, oir 's e amhain shaoras a
 shlugh bho 'm peacaibh, cluinnidh sinn e lath-
 eigin ag radh, "cha-n aithne dbomh sibh, co as a
 ta sibh: imichibh uam, sibhse, a luchd-deanamh
 na h-eucorach." Lucas, xiii, 27. Cha ghabh Dia
 a steach chum a rioghachd, ach iadsan amhain a
 naomhaicheas Criosd 'nan anam, 'nan corp, agus

nan Spiorad; mar 'se air aon taobh, peacadh siol a bhais, a ta ifrinn a' toiseachadh aunta-san nach 'eil iar an ath-ghin; air an taobh eile, 'se naomhachd a bheatha mhaireannach, agus ata neamh a cheana iar fhosgladh 'san anam ata a' creidsinn, "Ann ti a ta creidsinn annam-sa," deir Iosa, "tha bheatha mhaireannach aige," Eoin vi, 47. A ta 'h-earlas, a seula, agus a roi-bhlas aig, agus mar nach urradh ifrinn bhi air an son-san a ta iar an sabhaladh bho 'm peacannaibh trid Iosa, cha mho s'urradh, pàrras bhi iar an son san nach 'eil 'nan luchd-compairt de nadur Dhe; agus mar an ceudna faodaidh sinn a radh gu bheil e co baogh-alta, sinn fein a mhiodalachadh le dochas na gloire, gun bhi iar dol trid an ath-ghineamhuinn, 'sa bhitheadh dochas meadhon-la fhaicinn roimh theachd a mhaduinn, no an samhradh roimh an t-earrach. Osbarr, chum gairdeachas a' dheanamh 'sna sòlasaibh th' aig deas-laimh Dhè gu brath, a ta e feumail gu-m bitheadh, caileachdan agus tograidhean againn a cho-fhreagaireas riu: Saltairichidh mùcan neamhnuidean fo 'n cosaibh; cha mheas cù meall òr ni 's luachmhor na ailbhinn, Tha deas-chaintè snasmhor an fheallsanaich do-fbulangach do fhear-ceirde baoghalta; agus ata fear-duthcha aineolach iar da theachd an lathair dhaoine foghlumte agus seolta, iar a ghraineachadh, agus fòs ag osnaich an deigh a bhaile-beag, agus a' nochdadh, nach do mheasadh leis, uair riamh co fada ri sin, a chaith e' nan cuideachd. Amhuil

sin bhitheadh e do dhuine nach 'eil iar ath-
 ghlin nam b' urradh dhuinn a shaoilsinn gu-u
 di-chuimhnicheadh Dia co mor' fhirinn 's gu-m
 fosgladh e geata neimh do leithid a dhuine. Mar
 bhitheadh a chridhe iar ath-nuadhachadh, mar
 bhitheadh e iar atharrachadh bho bhi na dhuine
 nadurra gu bhi na dhuine spioradail, cia be air
 bith co neo choireach 'sa bhitheadh e ré uin a
 bheatha, bhitheadh co neo-chomasach dha aoibh-
 neas a dheanamh 'sa ghradh sin, a ta 'deanamh
 suas sonas nan naoimh th' iar an gloireachadh, 'sa
 bhitheadh e do each oirdheirceas daoimein a
 chliuthachadh no do mhuc boisgealachd neamh-
 nuid a thabhairt fainear, cha-n 'eil è eolach mu
 chainnte a Chanaain neamhuidh, cha-n-urradh e
 leudachadh air gradh Iosa, maille ris an luchd-
 aithichidh neamhuidh. bhitheadh e do-fhulangach
 dha 'san staid 'sam-bheil e beachd-smuainteachadh
 re aon uair air coimh-liontachd Dhè. Ciod uime sin,
 dheanadh e a measg cherubim agus seraphim,
 "agus spiorada nam firean iar an deanamh fòirfe."
 tha uath-san a' tarruing an toil-inntinn a 's mò?
 Tha e-san a' gradhachadh saimh agus solasan
 beatha fheolmhor: ach am bheil iad so a co-
 chordadh ri gnìomharaibh a bheatha spioradail?
 Nach 'eil nan nithe sin a bhuineas do Dhia do-
 fhulagnach dha? Agus ged nach dean e sin
 aideachadh, nach 'eil e 'fuathachadh Dhia 'na
 chridhe? Tha e ga fhuathachadh, ma chreidear
 a chaithe-beatha ni 's mò na bhriathra. Cha-n

urradh e aon nair a chaitheadh ann an ùrnuigh ri lusa, gun bhi gu dìomhair ag iarraidh gu-m bhitheadh an obair uallachail iar a crìochnachadh. Ata a chòmhradh, a leughadh, agus a shugradh, ged tha iad co folamh adh' fhoghlaim 's a ta iad de sta, gu h-ainmic ga sgith-eachadh; ach bhitheadh aon uair iar a caitheadh ann am beachd-sunuinteachadh, no an ùrnuigh do-fhulangach. Mar bi e iar a bhreith a ris, cha-n urradh dha bhi ann an staid gairdeachas a dheanamh ann an sèlasaibh Phàrrais ni 's mo na 's urradh do dhuine bodharàn ceòla's binne eiseachd le taitneas, no duine dalloibre an luchd-dreachaidh a's ainmeil a chliuthachadh, no iongantas a ghabhail riu: ach bheireadh ro mheud aoibhneas nan aingil grain do-ghiulan dha. Seadh rachadh e fein air fuadain bho lathaireachd Dhe, a roighinn air sìorruidh-eachd chuif' thairis ann bhi a' tuiteam sìos an lathair na rìgh chaithreach, agus bhi gun sguir a la no dh' oidhche, ach ag radh—"Naomh, naomh, naomh, an Tighearn Dia uile-chumhachdach, a bha, a ta, agus a bhitheas." Taieb. iv. 8.

Ach a ta e gle shurasda do leithid so adh' fhear a' radh leis a mhor-dhomblachadh shaoghaltach, "Ata siughar agam-sa gu-m bi Dia trocaireach, agus gu-m fosgail e doras nelmh dhomh-sa. Gidheadh cha-n 'eil e co furasda barailean ceart fhaot-uinn mu thimchioll an neamh, do 'm bheil e, na bheachd feiu dol a steach. Bhitheadh e feumail

gu-n tugadh a leithid so fainear briathra ar Tigh-earna, "Feuch, a ta rioghachd Dhe an taobh a stigh dhibh." Lucas xvii. 21. Ata na briathra so gu soilleir a' dearbhadh gu bheil Parras a co-sheasamh ni 's mo ann an ruintibh neamhuidh cridheachan nam firean, na tha iad ann an gréadh-nachas glòrmhor neimh shuidhichte no ionadail. Ann an Leabhar Iob, a ta sinn a' faicinn, gu-n d' rinn Sàtan, iar da e-fein a cho-mhéasgadh ris na naomhaibh, e fein a nochdadh maille riu fa chomhair na rìgh-chaitheach. Ach an d' rinn siu e ni bu shona? cha d' rinn, bha rioghachd na do-chadais, agus uime sin, ifrinn fein an taobh a stigh d'beth. Air an lamh eile, faoduidh sinn beachd a ghabhail dhe naomh ann an ifrinn ionadail; Abednego ann am fuirneis theinteich dhian-loisgeich, no an t-Abstol Eoin, a reir eachdaireachd, ann an còire adh' ola goileach, agus gidheadh iad sona trid cumhachd rioghachd Dhe 'nan taobh stigh, eadhon "fireantachd, agus sìth agus aoibhneas san Spiorad naomh," Rom. xiv. 17. Uime sin, a ta sinn a' co-dhuinadh gur éigin do gheata neimh bhí iar fhosgladh air talamh, trid ath-ghineamhuinn, agus gradh Dhe, no gu m buanaich e duinte gu sòrruidh: agus nach bithheadh ann am Parras ionadail, ach amhain gainntir mhùladach, do dhuine nach deachaidh ath-bhreith; do bhrìgh, iar da bhí gun nìth sam bith thabhairt leis do 'n ionad sin, ach caileachdan, tograidhean agus aignidhean truaillidh agus thalmhuidh, agus

an sin, nach faigheadh e bheag ach cuspairean Spioradail agus neamhuidh, 's éigin gur a annlachd agus neo-thoilcachadh bhitheadh an co-lorg sin; agus cosmhuil ri Satan, bhitheadh inntinn fein na h-ifrinn da. Aig an am so, cha n 'eil peacaich murrach 'so a thuigsinn; ach 'nuair bhitheas lath' an gras iar dol thairis agus iad fein iar an "tabhairt thairis do inntinn mhi-chéillidh," mothaichidh iad gu h-uabhasach éigin a bhreith Spioradail, chum bhi iar an saoradh bho ifrinn, ach mo thruaigh! an sin bithidh e ro anmoch.

Ri uile na thug mi fainear fulaingibh dhomh an ni eile so a chur, a ta 'g eiridh bho nadur na cuise, agus dhe fein ag iarraidh ar n aire dhurachdach, cha-n urradh deadh-chéile, ach a dheachdadh dhuinn, gu-n lean misgearan, geocairean, agus iad-san ata neo-ghlan, an am focal, uile sheirbhisich Bhelial iar an la mór sin, am maighstir do 'n bheil iad a nis a' deanamh seirblis, agus nach 'eil e mar an ceudna soilleir, gu-m bi, na h-eucòirich, luchd an fhoir-éignidh, na sauntaich, agus iad-san uil' a ta 'dion leas rioghachd na dorchadais, fo bhratach Mhammoin, iar an druideadh amach bho rioghachd nèimh, co maith ri 'n ceann-iùil ifrinnail? Agus an urradh dhuinn a chuir an teagamh, gu-m bi an cuibhrionn aig na saogh-^{taich}, taich, aig am bheil an inntinne iar an guathachadh le saimh agus sòlasaibh na beatha so, nis mo na le gradh agus gloire Dhe, maille ri Satan, neach

a's e dia an t-saoghail? Osbarr nach eil reusan a dearbhadh dhuinn, gu-m bi anam truallidh, iar a luchdachadh le cudthrom a mhi-gheimnidheachd fein, a' sìoladh gu grunn an dubh-aigean, mar a ta cloch iar a h-eigheachadh le a cudthrom fein a' tuiteam dh' ionnsuidh a mheadhon? Agus nach 'eil e co furasda a shaoilsinn, gu m bitheadh na beathaichean a's truime agus a's pleòisgiche de 'n t-seorsa iteagach, ag itealaich gu h-ard mar iolar dh' ionnsuidh na greine, 'sa bhitheadh e, bhi an duil, gu-m bitheadh anam aig nach robh a chómh-radh ann an neamh, gu-m bitheadh anam nach d' fhuair riamh trid ath-ghineamhuinn, sgiathan a chreidimh dh'iongmhalta, na beo-dhochais, agus an dian-ghraidh, comasach air Iosa a leantuinn, agus a dhol suas do neamh le armait buadh-mhor de mhic Dhe? Faodaidh sinn, uime sin, a chodhunnadh, gu bheil briathran ar Slanuirhear iar an steigheachadh air reusan agus ceartas bhith-bhuan, agus mar beirear duine a ris, nach *feud* à rioghachd Dhe fhaicinn.

CEANN IV,

ROINN I.—*Cia co cunnartach 's a ta e riaghailteachd ar caithe-beath', a ghabhail airson ath-bhreith ar n-anmanna.*

Faodaidh e bhith gu'n abair fear-eigin, "A ta mi dearbh-chinnteach nach feud luchd-eithich, iadsan a ta mi-gheamnuidh, mortairean, agus an dream a ta 'deanamh gu h-eu-coireach, rioghachd nèimh fhaicinn dh' easbhuidh bhi iar am breith a ris; ach buidheachas do Dhia, cha-n 'eil mis de 'n aireamh so, bho m' oige chaith mi mo bheatha ann am measarrachd, agus ann bhi cuir ceartas an gnìomh, agus fòs ata dochas agam nach 'eil mi a'm choigreach do dhiadhachd: a ta mi 'n daonnan a feitheamh na h-eaglais; a ta mi 'leughadh focal Dhe; a ta mi 'g ùrnuigh agus a' comunnachadh gu riaghailteach. Nach 'eil iad so 'nan comharaidhean neo-amhrusach mu m' ath-bhreith? Agus nach 'eil mi uime sin iar mo bhreith bho uisge agus bho 'n Spiorad naomh 'nam bhaisteadh?"

Roimh dhomh a cheist so a fhreagairt, cead-aich dhomh beagan a chuir, nach 'eil dhe ni's lugha chudthrom. Am bheil sith agad ri Dia? An d' fhuair thu maitheanas do pheacanna? An d' fhoillsich Dia a Mhac annad? 'Nuair a cheas-naicheas tu thu fein am bheil thu 'mothachadh gu-r-

e “Crisod annad dochas na gloire?” Ann d’ fhuair thu “Spiorad nn h-uchd-mhacachd a’ deanamh fianuis maille r’ad Spiorad-sa, gur tu leanabh Dhe?” Am faca tu riamh dealradh gnuise Dhe, agus “an do mhothaich thu cumhachd-an an t-saoghail ri teachd?” Am bheil thu a’ blasadh an neamh, a ta anama nan naomh a’ meal-tuinn eadhon ‘sa bheatha so, “gradh Dhé iar a dhortadh a mach ‘nan cridheachaibh, tre’n Spiorad naomh a thugadh dhoibh?” Am bheil tart air t’ anam chum an Dé bheò? Am bheil e ‘togradh na dheigh, “mar am fiadh chum nan sruth uisge?” Am bheil thu a’ meas nan uile nithe ‘nan call agus ‘nan aolach airson ro-oirdheirceas eòlais Iosa Crisod?” Am bheil thu iar do chumadh ni ‘s faide ris an t-saoghal so, agus am bheil thu beo mar choigreach agus fear-cuairt air an talamh? Am bheil thu a dian-ruith le aoibhneas adh’ ionnsuidh an Ierusalem neamhuidh, anns am bheil d’ ionmhas agus do chridhe a cheana? Am bheil t’ anam dol suas chum Dhe, eadhon mar an lasair chum nèamh? Am bheil thu ‘nad uile chaithe-beath a’ cliuthachadh agus a “euir an céill feartan an ti sin a ghairm a dorchadas thu chum a sholuis iongantaich fein?” Agus am bheil thu san taobh stigh dhiot a’ faireachduinn an t-irioslachd, an fhad-fhulangas, an neo-fhéinealachd, gu-n do chuir thu cùl ris an t-saoghal, am bheil thu faireachduinn an aoibhneas naomh, an èud caoimhneil, an caombalachd bidbeanta, an togradh bhi maille

ri Crisod, an stoldachd beusach, an gradh gum cheilg, a ta fìor-shamhlachail orra-san tha nam fìor chreid' ich.

Mar 'eil na ceiste so 'cuir iongantas ort, ma thug Spiorad Dhè comas dhuit an diomharachd a ta annta a dhearbhadh, ma 'se do chùram a 's ro-dhùrachdaich, bhi 'faireachduinn na caileachdan agus na h-aignidhean neamhhuidh ud ann an céum iosal, agus gur e do dhearmail* a's ro-mho, gu-m bitheadh tu fas ann an gras do ghnath, gus am mothaich thu cumhachd ais-eirighfiosa,—is leanabh le Dia thu, a ta thu iar do breith a ris! Co dhiubh, dh' imich thu, mar Shamuel, ann an slighe an Tighearn bho d' oige, no cosmhail ri Pol, gum faca thu Grian na Fireantachd ann am meadhon do chursa, cha-n 'eil e airson diubhras : 's leatsa na h-uile nithe, agus is le Crisod thusa; agus is le Dia Crisod."

Ach mar 'eil thu 'faotuinn na comharraidhean so ann ad chridhe, no 'faireachduinn na dearbhaidhean so air a bhreith nuadh agus spioradail 'nad uile chaithe-beatha, ma tha do choguis a togail fiannuis 'na t aghaidh, agus 'gad éigneachadh, gu aideachadh, gu bheil thu 'mothachadh 'nad thaobh stigh ni 's no de 'n duine nadurach na de 'n duine spioradail, iar duit bhi saothrachadh ni 's mo airson

* Anxiety, *Sasg.*

an talamh na airson neamh, airson an t-saoghail agus air do shon fein, na airson gradh Iosa, agus na gloire chum am bheil e gad ghairm, cha bhitheadh sinn ach amhain cuir ceap-tuislidh 'nad shlighe, mar togadh sinn ar guth, ann am briathraibh ar Maighstir nèamhuidh, "Is èigin duibh bhì iar ar breith a ris, mur bi duine iar a bhreith a ris, cha-n urrainn e dhol a steach do rioghachd Dhè." Eoin iii, 5-7. Cha-n 'eil sinn le so a ciallachadh, gur èigin duit do bheath' ath-leasachadh, eadhon mar pheacaich sgainnealach. Cha-n èigin, oir faodaidh e bhith, gu bheil do chaithe-beatha a rèir riaghailtean teann na ceartais agus na measarrachd. Tha thu 'tabhairt deirc, tha thu 'coi' lionadh dleasnasa na diadhachd gu poncail bho' n leth a mach. Faodaidh sinn sin uil' a chreidsinn, cosmhuil ri Nicodemus a ta thu deanamh so uile ann an treibhdireas do chridhe, agus mar do Dhia. Ach a ta 'n Tighearn 'a cuir an ceill, ged tha coslas na diadhachd agad, h-uige so gu bheil thu ag aicheadh a cumhachd. A ta e 'nir an ceill, nach dean d'fhìreantachd, nach 'eil 'tabhairt barrachd air fìreantachd nam Phairis-each gu brath, do thabhairt a steach do rioghachd Dhe. Seadh fòs, ged bu dara Chornelius thu, ged bu duine crabbach thu air am bheil eagal De maille ri d' thigh uile, agus ged bhitheadh tu a' tabhairt morain dheirce do 'n t-sluagh, agus ag iar-ruidh Dhe le trosadh agus ùrnuigh a ghnath; mur do ghabh Dia ruit 's an aon ghradhaichte, mur d' fhuair thu trid creidimh ann an ainm Iosa.

maitheanas do pheacanna, mur d' thainig an Spiorad Naomh a nuas ort, mur 'eil Dia, d' an aithne an cridhe, a' deanamh fianuis dhuitsa mar Dha-san, a' glanadh do chridhe tríd creidimh, cha do shaor do bhaisteadh thu, agus ged nach faod thu bhi fad as bho 'n rioghachd cha do shealbhaich thu fathast a bheag dh' i, cha-n 'eil thu fathast iar t-ath-ghineamhuinn. Ata eagal Dhe ort, ach cha n 'eil a ghradh agad 'nad chridhe, cha leanabh do Dhia fathast thu, fathast a ta Spiorad na h uchd-mhacachd a dhith ort, chum thu bhi 'nad chríost-uidh. " Oir ann an Iosa Críost, cha-n 'eil eifeachd sam bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-timchioll ghearradh, ach ann an creidimh a dh' oibrícheas tre ghradh," agus ann an " creutair nuadh," atharrachadh iomlán air d' anam, co maith 's air do chaithe-beatha. Ann am focal cridhe nuadh, Spiorad ceart; rioghachd Dhe an taobh stigh dhíot.

Ma tha na nithe so mar so, agus cha-n urainn iad bhi iar an aicheadh, gun bhi 'saltrachadh fo chois an fhirinn mar a ta i ann an Iosa, fuiling adh' fhocal De dhol a steach dh' ionnsuidh d' anam. An diugh cluinn a ghuth, seadh guth Dhe, agus na cruaidhich do chridhe. Buinidh na nithe ata thu a leughadh do d' shíth bhith-bhuan, O bi air t-fhaicill! an t eagal gu-m bi do mhi-chreidimh 'gam folach gu siorruidh bho d' shuilibh.

An d' thusa aon de naoimh ud an t-saoghal, a ta 'deanamh spagluinn 'san fheoil; agus a ta ann an aite bhi fulang geur leanmhuinn air sgath crann-ceusaidh Chrisod, a ta iar an ùrramachadh le daoineibh do bhrìgh gu bheil thu fathast iar do chùmadh ris an t-saoghal so a ta lathair? An d' thusa aon diubh-sau, a ta toilichte le 'n dleasnasaibh modhail, agus an crabhachd bho 'n leth a mach, agus nach 'eil a' teachd chum Iosa le aithreachas agus fìosachd a Chìs-mhaoir? Fuiling do "amaideachd so an t-searmonuichidh" do chidhis* a tharruing dhìot. Cuir cùl ri d' ghliocas fein, reub sìos cuiaidh diomhain t-fhireantachd fein, agus a' bualadh air t' uchd, thig dh' iounsuidh Chrisod, maille ris na cìs-mhaoir agus na striopaichibh, agus guidh le osnaibh gu-m faigh thu an t-athghin sin dh' easbhuidh nach feud thu rioghachd nèimh fhaicinn. Chuir Nicodemus an t-eiseimpleir fa d' chomhair, ghabh e faidheoidh ris an rioghachd mar leanabh beag, agus thug e tuilleadh a's buaidh trid fuil an Uain. Imich 'na cheumannaibh beannuichte, Agus fos ged b' Fhear-teagaisg ann an Israel thu, lean 'aon-fhillteachd-san, agus cosmhùil ris 'san faigh buaidh air t' uile chlaon bharrailibh agus t' uile ambrusaibh, agus eagal an dream sin a their gur iad fein Israel Dhe, ged nach iad; agus iar duit a leantuinn 'san ath-breith, leanaidh tu e gu h-ath-ghearr chum glòir.

* Sgaile-meallaidh, *Mask, Sarg.*

Ach ma's peacach folluiseach 'thu, ma tha thu, 'caitheadh do bheatha ann an èu-coir, ann an neo-mheasarrachd, ann an nèo-ghloine no am meall-taireachd, ag iotadh an deigh òr, no an-tograidhean soghail, a' tabhairt gràin adh' ainm Dhe agus d' a fhocal, cha-n éigin duinn a dhearbhadh nach 'eil thu iar t-ath-bhreith. Ata guth aig do pheacanna, tha iad a glàodhaich, mar riun Iosa ri leithid a sharchiontaich. "Tha sibhse bho bhur n-athair an diabol, agus is iad ana-mianna blur n-athar a 's toil leibh a dheanamh." Eoin viii. 44.

Ata fios agad gu bheil e mar so, tha do chridhe fein g' ad tlltheadh. Uime sin, na bitheadh iongantach ort, gu bheil sinn, ann an ainm an Tighearn, a' cuir an ceill do leir-sgrìos iomlan, mar 'eil thu iar do bhlreith a nis. Dean dlchioll chum do shuilean fhosgladh, agus amhairc air truaillidheachd do chridhe, an ionad duaichnidh sin bho 'm bheil do chaithe-beatha mi-dhiadhaidh a' sruthadh, Feuch an t-aingeal-sgrìos a d' dheigh, an t-slochd sìorruidh a' fosgladh fo d' chosaibh, agus an Tighearn Iosa ullamh gu dìoghaltas a deanamh ort mar a nambuid. O gu-m bitheadh smuaintean mu na nithibh eagalach agus uamhasach so ga d' dhusgadh, roimh do 'n dearbhachd do-chlaoidheadh! O gu-m bitheadh eagal an Tighearn na thoiseach gliocais annad-sa! Fill an dearbh uair so dh' ionnsuidh do Dhis gràsmhor. "pill c'arson a bhassicheas tu," fàodaidh am mairesach bhi ro-annrach. 'Se so latha

na slainte dhuitse. Ma ni thu di-meas air, faodaidh an oidhche a ta teachd bhi na toiseach air an oidhche shiorruidh do t-anam, agus an cuir thu suarrach cunnart cosmhuil ri so. Nach dean thu ni-eigin chum dhol as bho chladheamh ceartais Dhe? Mur gluais do chunnart thu, tabhair fainear do leas. Bu leoir so chum atharrachadh iomlan a dheanamh ort, nan tugadh tu fainear e gu durachdach. 'San t-saoghal so tha Dia a' tairgse dhuit maitheanas do pheacanna agus sonas, leis an urrainn ainbain barrachd bhi iar a thabhairt, le sin th'aige na naoimh th' iar an glorachadh; agus an deigh a bheatha so tha e a' tairgse rioghachd—seadh rioghachd anns na neamhaidh, agus an cuir thu cùl gu mi-churamach ri so, do bhrìgh nach urrainn thu a shealbhachadh gun saothair? An roghain air bhi iar do bhreith a ris, am bheil thu a' runachadh crùn gloire shiorruidh a chall—do Dhia, do Shlan-uigbear, agus t-uil' a chall—seadh fòs thu fein a sgrios, agus sin gun leasachadh? Na bi iar do mhealladh, mu dhruidear rioghachd nèimh 'n a taghaidh, 's e rioghachd na dorchadais, eadhon an dara bàs, blitheas na chuibhrionn dhuit. Mur bi rioghachd Dhe iar a daighneachadh 'san taobh stigh dhìot; mur bi a bunnait iar a steigheachadh 'n a t-anam 'san t-saoghal so, trid fireantachd Chrìosd, aith Dhe, agus aoibhneas an Spiorad naomh, gabhaidh “an cnuimh nach basaich, agus an teine nach teid as” dioghaltas gu h-uamhasach dhìot airson an di-meas a ta thu 'cuir air fuil a

choimh-cheangail, anns am faodadh do pheacanna bhi iar an glanadh air falbh, nam bitheadh tu iar a' chrathadh naomh asluchadh. Ged tha sinn co saor, na gabh oilbheum; tha fios aig Dia mu tha sinn a' agaoileadh romhad ionmhasan a chorruih, gur ann chum gu n teicheadh tusa dh' ionnsaidh ionmhasan a throcaire; tha iad so fathast fosgailte; tha 'gheallanna mor agus luachmhor fathast air do shon; agus d' an trid faodaidh tu bhi iar do dheanadh na t-fhear-com'pairt de 'n nadur dhiadhaidh 's a bheatha so, agus an deigh a bhais de 'n oighreachd am measg nan naomh ann an solus.

ROINN II.—*An diubhras a ta eadar ath-leasachadh an Phairisich agus ath ghineamhuinn a Chriosduidh, ni's mion iar a thabhairt fainear.*

Ris an earail a chaidh roimh so, ceadaich dhomh comhairle a chuir a tha de 'n chudthrom a 's mo. Tha moran pheacaich ag aideachadh éigin agus feumalachd an ath-bhreith, gun bhi 'buannachadh a bheag le sin, do bhrìgh gu bheil iad a' cur ath-leasachadh beatha na h-aite. A Leughadoir, bi air t-fhaicill bho 'n mhearachd so—Cuimhnich nach leoir bhi' basachadh do 'n pheacadh, mur bi sinn iar ar togail suas chum nuadhachd beatha, 's ni faoin bhi ag radh, “Trid gras Dhe cha-n 'eil mi an ni sin a bha mi,” mar urrainn dhuinn a' radh, “trid a ghras cheudna a ta mi nith nach robh mi riann roimh so.”

Agus mar an ceudna, 's ni faoin dhuit bhi comasach a radh, "cha-n 'eil mi nam mhionnach-air, 'nam mhisgear no 'nam dhruisear, ni mo tha mi 'gluasad a reir na feola:" mur mothaich thu aig an am cheudna gu bheil thu ag imeachd ann an sligh chomhnard a chreidimh. na dochais agus a ghraidh dhiadhaidh.

Cha-n 'eil thu ni 's faide eu-corach, ro-mhaidh,— ach cosmhuil ri Sacheus, am bheil thu 'tabhairt leth do mhaoin chum na bochdan a bbeathachadh, mu thug thu aon ni bho neach air bith gu foir-nearteach, am bheil thu 'tabhairt dha a cheithir uiread? Cha-n 'eil thu ni 's faide mi gheamnuidh no sogbail; ach am bheil do thograidhean spioradail agus diadhaidh? Cha-n 'eil thu ni 's faide 'nad thrail do choruich agus adh' fhearg; ach am bheil "eith Dhe, a ta thar gach uile thuigse" a' coimhid t-anam ann an ciuineas agus 'am fad-fhulangas Uain Dhe? Cha n 'eil thu ni 's faide iar do lionadh leis an ardan sin thug ort iadsan a 's inbhiche na thu fein fhuathachadh, iadsan a 's neo-inbhiche a' chuir am mi-shuim, agus do cho-inbhich a sheachnadh, ach an ait' an ardain so, am bheil thu faireachduinn 'nad chridhe bochduinn spioraid agus irioslachd Iosa? Am bheil thu aig am air bith 'tabhairt maoth-chaidreamh do sin de 'n goirear "ard-aighe modhail?" Am bheil thu aig uair air bith 'deanamh uail a d' dhaichealachd,*

no á eadar-dhealachadh-eigin saoghailta? Theag-
amh gur duine ainmeil thu, agus gur e do bheachd
gu bheil e suarrach dhuit breug a dheanamh, no
bhi 'cùl-chaineadh; ach am bheil thu 'n daonnan
gu clainneann a cumail suas taobh na fìrinn? Am
bheil thu a' sòlasachadh, a spreigeadh agus ag
earalachadh do bhrathaire le caomhalachd agus
èud a chrìosduidh? Cha n'eil thu ni 's faide a
spreigeadh focal De; ach am bheil thu a' beachd-
smuainteachadh air, a la agus adh'oidhche? Agus
am bheil e ni 's mìlse do d'anam na tha mìl do d'
bhlas?

Chaidh 'lhearbhadh ort gur peacadh mòr aium
Dhè 'thabhairt an diomhanas; ach am bheil thu
le h-urram a' deanamh aoibhneas gach uair a ta
thu ag ainmeachadh, no a' smuainteachadh air an
ainm naomh sin? Ata thu a' fuathachadh mi-
dhiadbachd, a ta thu a' glaothaich amach an
aghaidh an tuil adh' aingidheachd tha bagradh ar
sgrios; ach nach eil thu an dara cuid iar do thogail
uas le h-eud garg no meadh-bhlath, agus iar do lion-
adh le faoin-dhochas? Ata thu a' caoidh os-cionn
mora a ta thu a' faicinn 's an eaglais, agus aig a
bhord naomh; ach iar duit fein bhi 'n sin, am bheil
thu a' deanamh gairdeachas mar ann an lathair an
Tighearn? Am bheil gach ni ta 'n taobh a stigh
dhiot a' glaothaich a mach, trid t'fhiosrachadh
solasach "Cia h-uamhasuch an t-ionad so! Cha-n
ait air bith so ach tigh Dhe, agus is e so geata
nèimh?" Am bheil thu san taobh stigh dhiot a' beath-

achadh air aran nan aingil? Am bheil thu ag ol de na h-uisgeachaibh a ta sruthadh suas aith' ionnsuidh beatha mbaireannach? Am bheil thu a' blasadh gu bheil an Tighearna maith?

Ata thu 'dol gu riaghailteach a steach do d sheomar agus tha thu 'faghail cron do 'n dream tha 'dearmad ùrnuigh 'dheanamh ri 'n Athair a a chi an uaignidheas; ach am bheil thusa an sin ag iarraidh Dhé le deoiribh, gus am foillsich se e féin dhuit air dhoigh nach 'eil e deanamh do 'a t-saoghal? Am bheil thu tinn "le gradh," (agus am briathra Sholaimh,) a' mothachadh gu-r leatsa "do Ghradh, agus gu-r leis-san thusa, gu bheil a lamh chli fo d' cheann, agus a lamh dheas timchioll ort?" Ann am focal, am bheil thu an sin a' faireachduinn gu bheil "gras an Tighearna Iosa Crìosd, agus gradh Dhé, agus comh-chomunn an spioraid naomh, maille riut." 2 Cor. xiii. 14.

Ata thu, mothachadh, gu-m bu choir do bheatha a chriosduidh bhi na gnath ullachadh airson a bhais, agus mar a ta e an aghaidh deadh-cheil, na sugraidhean sin a ghnathachadh, anns nach bu toil leinn, gu-m faigheadh am bas sinn, tha thu air an adhbhar sin a' fagail Cleas-chluichean, Ceilidhean neo-fheumail, Bannala-dannsaidh,* Spailpeanachd,† Rolaistean,§ Cairtean, agus an leithide sin, dhoibh-san a "dhall dia an t-saoghail so, air eagal gu-n

* Balls. † Foppishness. § Romances, Saag.

dealraicheadh orra solus soisgeil ghlormhoir Chrìosd," 2 Cor iv. 4., no gu-m faiceadh iad siorruidheachd ullamh chum an slugadh suas ; ach am bheil thu, gnath-cheannach na h-aimsir, a chum gu-m gluais thu 's na h-oilbribh deadh-bheusach so uile a dh' ull'aich an Tighearn air do shon ? Am bheil gradh Chrìosd ga d' chomh-eigneachadh, ionnas gu bheil do dh'easnas 'na thlachd dhuit ? Am bheil thu 'gabhail tlachd, ann bhi 'g amharc air an Tighearn Iosa ann am prìosan, agus ann an ionad-eomhnuidh a bhantraich agus an dilleachdain ? Am bheil thu 'sireadh a mach na bochdan a ta iar an cuir am mi-shuim ? Am bheil thu trocaireach gus a chuid a 's motha 'n ad' chomas, araon do chuirp agus adh' anamaibh dhaoine ? Agus am bheil bhi 'frithealadh dhoibhsan tha 'n amhghar, agus bhi a' gul maille rìusan tha ri gul, a 'tabhairt dhuit nì 's mo thoil-inntinn, na tha clann an t-saoghail so a 'faghail 'nan uile aighearachd fhaoin.

Cha-n 'eil do chaithe-beatha mi-riaghailteach, buidheachas bhi do Dhia ! Cha-n 'eil thu nì 's faide beo ann am peacannaibh danadais, ach am bheil thu faireachduinn crathadh folà Chrìosd ? Am bheil thu a' mothaachadh gu bheil "saorsa agad tre 'fhuilsan, maitheanas do pheacadh ?" Ephes i, 7. Ann am focal, am bheil thu "iar do cheusadh maille ri Crìosd," beo a so suas cha 'n ann duit fein ach do Dhia ? An e Crìosd do bbeatha ?

Am bheil thu a' fiosrachadh gu bheil "do bheatha folaichte maille ri Crisod ann ad Dia?" Col. iii, 3.

A Leughadoir, faic anns na ceistibh so an diubhras a ta eadar ath-leasachadh an Phairisich agus ath-ghineamhuinn leinibh Dhe. Tha meud eigin de ghras bacaidh, de reusan agus de bheachd-muainteachadh ni 's leoir do 'n cheud aon; ach cha sasajch ni 's lughe na baisteadh an Spioraid Naويم agus comh-roinn cinnteach de bhas agus adh' ais éirigh losa an dara h-aon. Bi air t-fhaicill, nam bu mhiann leat dol as, do rìreadh, bho 'n chorruih a ta ri teachd, agus rioghachd Dhe fhaicinn, bi air t-fhaicill, nach fan thu ann an staid a cheud aon. Mu dh' fhanas, "theid na cis-mhaoir agus na striopaichean do rioghachd Dhe romhadsa," no 'se is docha nach teid thu gu brath steach, air chor air bith ann. Chuir Crisod e fein gu solaimte an ceil e, Mat. v. 20, 21, 31. Na cuir bhi geur-theann as ar leth, ann bhi mar so so, a' leantuinn gliocas bhith-bhuan, agus bhi gun a chridhe againn focal air bith a ta scriobhte ann an leabhar na beatha a chuir ann an neo-bhrìgh. Be bhi 'gar miodalachadh 'sa chuis so, ar n-anama fein a chall agus sin gun leigheas.

Tha e iar a dhearbhadh dhuinn gu-bheil an dream aig am bheil an inntinn fheolmhor, a' togail suas an gutha air gach taobh cosmhuil ri fuaim

mhorain nisgeachan, agus a' bathadh guth an t-Slannuighear. Ann an diomhain a ta sinn cuir an ceill. nach teid iadsan tha gu breugach a gairm Tighearna dheth a-steach d' a rioghlachd. An diomhain a ta sin a' glodhaich ri peacaichibh spairn chruaidh a dheanadh gu dhol a stigh air geata cumhann na h-ath-ghineamhuinn, a chionn gu n-iarr moran dbul a stigh air geata na h-ath-leasachaidh, agus nach bi iad comasach. Ata peacaich an daonnan mall-chreideach agus rag-mhuinealach, agus a ghuath iar an taruing air fultb leis a mhor-shluagh, a' diultadh eisdeachd ri guth an Aodhair. Ata madaidh-alluidh ann an culaidhibh chaorach 'g am mealladh, a ta m bas, roinn dhoibh bhi iar an ath-bhreith, a' gabhail greim dhiubh agus an deigh sin tha iad iar an "coimhid ann an geimhlibh siorruidh fo dhorehadas, fa chomhair breitheanais an la mhoir," Iuck 6.

Amadana ! bhi iar bbur dalladh le sin bu choir bbur suilean fhosgladh, eadhon, leis an domhlachadh a ta toilichte bhi beo as eugmhais ath-ghineamhuinn. Mar nach bitheadh Criosd gu pnaicail iar a radh, gu bheil "mòran iar an gairm, ach beagan iar an taghadh," Mat. xx, 16. Gur treud beag a threudsan, agus gur "tearc iadsan a ta 'g imeachd san t-slighe simhleathan a ta treorachadh chum beatha," Mat. vii. 14.

Cuir cùl a Leughadoir, cuir cùl ri amaideachd dalma nan saoghaltaich, agus mur 'eil an t-seun

fathast iar a-bhristeadh, fuiling do ghras Dhe a' bhristeadh aig an am so ! Na abair gu bheil thu "beartach agus gun fheum agad air ni sam bith," na cuir do mhuinghinn 'na t-oibribh maith fein, 'na d' threibhdhireas 'nad' dhleasnassibh crabhach. no 'na d' t'fhireantachd fein. Dìreach an agbaidh sin, aidich, nach 'eil thu iar do bhreith aris, gu bheil thu fathast 'na d' pheacannaibh, gu bheil thu "doruinneach, agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd," Taisb. iii. 17.

Mothaich t' éigin air "òr chaidh a dhearbhadh 'san teine a cheannach, chum gu-m bi thu saoibhir; agus eudach geal, chum gu-n comhdaichear thu, agus nach bi naire do lomnochduidh follaiseach, agus sàbh-shùl chum do shuile ungadh, chum gur leir dhuit," Taisb. iii. 18. Glaodh a mach cosmhùil ris a chis-mhaor aithreachail, le cridhe briste agus spiorad bruite, "A Dhia dean trocair ormsa ta am pheacach !" Luc. xviii. 13. No cosmhùil rì Saul ag urnuigh a la agus adh' oidhche. A Thighearna, "co a shaoras mi bho chorp a bhais so ?" Rom. vii. 24. A Thighearna, ciod is coir dhomb a dheanamh chum bhi iar mo bhreith a ris ?

Ma 's iad so iarrtasan agus dian-ghuidhe do chridhe, tabhair aire do cho-dhunadh an teagasg so, an sin chi thu, cia b'e co cunnartach 'sa dh' fhaodas do staid a bhith, nach 'eil e eu-dochasach; theid a dhearbhadh ort, gu bheil "Ioc-

shlainte ann an Gilead," Ierem. viii. 22. Agus aidichidh tu gu bheil creidimh an am fuil Chrìosd comasach, cha-n e amhain lotan anmá 'ta a' basachadh a leigheas, ach fòs anam a ta gu spioradail marbh, a thogail suas gu beatha.

COMH-DHUNADH.

Cied iad nà meadhona leis am faod anam bhi iar a bhreith a ris ?

Mar thiodal dha fein, tha Dia a' gabhail, "AN TIGHEARN, AN TIGHEARN, DIA, IOCHD-MHOR AGUS GRASMHOR, FAD-FHULANGACH, AGUS PAILT' ANN AN CAOIMHNEAS AGUS AM FIRINN, A GLEIDHEADH TRÒCAIR DO MHILTIBH, A 'MAITHHEADH AINGIDHEACHD EUSANTAIS, AGUS PEACAIDH," Ecsod. xxxiv. 6, 7. Tha e a mionnachadh air fein, nach 'eil tlachd aig ann am bas peacach, ach gu-m bitheadh, e iar iompachadh, agus beo, agus tha na h-eifeachdan a comh-fhrègairt ris na foillsichibh caoimhneil so. Fluair a throcair a mach doigh chum an duine iar dha tuiteam, a thogail suas, ma gheileas e, agus a chuir a ris am measg a chloinn fein, gun dochann a dheanadh d'a cheartas : tha 'n doigh so ro-

iongantach. do-smuainteachail, agus do-thuigsinn, tha e gun tomhas a' tabhaint barrachd air smuaint-ibh nan ainglean agus iarrtasaibh dhaoine. Agus a ta e co neo fhailneach, 's gu faod na h-uile aig am bheil beachd cheart mu thimchioll an tuiteam truagh ann an Adhamh, agus iadsan uile a ta 'faireachduinn nach 'eil iad ni 's comasaich air iad fein ath-ghineadh, na tha iad air neamha nuadh agus talamh nuadh a chruthachadh, a theachd a chum Dhé agus ath-ghineamhuinn fhaotuinn gu saor agus trid gras, agus fòs còir air rìoghachd nèimh.

A Leughadoir, chuala thu mu 'n leigheas so iomadaidh uair. ach air an aon laimh, iar dhuit bhì aineolach air do bhochduinn agus iar d' eucail, agus air an laimh eile, iar do d' thuigse bhì iar a dèrchachadh trid mi-chreidimh, faoduidh e bhith, nach d' thug thu fainear, ni mo an do thuig thu mar Chriosduidh "na nithe a bhuineas do d' shith." Gu-n gabhadh tu riu a nis mar shoisgeil Chriosd, "air is e cumhachd Dhe e chum blainte do gach neach a chreideas." Rom. i. 16.

Uime sin bitheadh e aithzichte dhuit, nach ni air bith eil' an ath-ghineamhuinn, ata sinn a searmonachadh, ach da ghnìomh mhoir Spiorad Dhe air anam aithreachail. 'Se *Fireanachadh* no maitheanas pheacanna an-cèud aon, agus 's e 'n gnìomh saor sin e, trid am bheil Dia a' maitheadh do 'n a pheacach a ta creidsinn ann an Iosa air

agath a throcair fein, uile a pheacanna chaidh seachad, agus trid am bheil e “meas a chreidimh da mar fhireantachd,” Rom, iv. 5. A chionn, iar da bhi a’ faireachduinn nach ’eil fireantachd aig fein, agus nach ’eil e comasach obair sam bith a dheanamh a ta maith ann an sealladh Dhe, a ta e a’ strìochdadh do fhireantachd Dhe, a ta e, le a chridhe, a’ gabhail ri Iosa Crìosd mar a Shlanuighear, a Shlanuighear saor-thiodhlaicte, agus aon Shlanuighear, agus a ta fios aig gu bheil e iar gabhail ris, do bhrìgh gu bheil Dia ’ga lìonadh le sìth agus aoibhneas ann bhi ’creideinn, agus gu bheil e a’ faighinn uachdrannachd os cionn uile a pheacanna.

’Se ’n t-uachdrannachd so os-cionn peacadh, a ta ’n creidimheach a faotuinn, maille ri maitheanas a pheacanna a chaidh seachad, toiseachadh no steidh an dara roinn adh’ ath-ghineamhuinn, ris an abrar ’s na Scriobtuiribh, *Naomhachadh*. Oir ’s a cheart uair, sam bheil am peacach a faotuinn an creidimh so, an creidimh adh’ fhirinnicheas;— aig an dearbh uair sam bheil spiorad Dhe a deanamh fianuis maille r’a Spioradsan, gu bheil a pheacanna iar am maitheadh, tha e faotuinn an cumhachd chum “gradhachadh gu mor,” amhuil mar a ta e ’mhothachadh gu-n deachaidh moran a mhaitheadh dha. Iar do ghradh Dhe bhi mar so iar a dhortadh a mach ’na chridhe. a ta atharrachadh iongantach iar a dheanamh ann an uile.

bhuai llibh 'anam agus a ta e' faireachduinn ged 's maith a dh' fhaodta, ann an ceum iosal, eifeachd-an an Nuadh-Bhreith, mu 'n deachaibh cunntas a thabhairt san dara ceann de 'n teasgag so.

Cha-n 'eil sinn idir a co-dhunadh gu bheil corp a pheacaidh iar a sgrios, trid timchioll-ghearradh so a chridhe, no trid an ceud taisbeanadh so a ta Criosd a' deanamh ann an anam a pheacaidh: Cha-n 'eil, 'Sann amhain maille ri Criosd tha 'n seann duine iar a cheusadh agus iar a chaitheadh as; agus ged nach 'eil e' na chomas bhi 'g oibreachadh mar bha e roimhe, tha e fathast beo agus ag iarraidh cothrom, chum e fein fhuasgladh, agus 'ain-tighearnas a chuir an gnìomh, le ni 's mo 'dh 'ain-ìochd na rinn e riann. Fhuair Daibhidh agus Peadar faireachduinn dhoroinneach dhe 'n so; agus uaith sin a ta sinn a faicinn nach e obair la no eadhon bliadhna th' ann an naomhachadh. Oir ged tha e an comas Dhe 'obair fein a ghearradh goirid ann an fireantachd, mar chaidh dheanamh do 'n ghaduich aithreachail, bho chian, agus fos do mhòran a chaidh ghairm aig an aon-uair-deug bho 'n an sin, a ta e gidheadb, gu coitcheonn na obair a bhitheas dol air adhart a chuid 'sa chuid, agus maith dh' fhaodta a mbaireas ré uine fhada. Uime sin, a ta sin ag radh gur e naomhachadh obair chumhachdach sin an Spioraid naoimh air cridhe a pheacaidh fhuair maitheanas, trid am bheil e a faghail cumhachd gu dhol air adhart bho chreidimh gu creidimh: trid, iar dha bhi iar a shoilleireachadh

ni 's mò agus ni 's mò chum gloire Dhe fhaicinn ann an gnais Iosa Crìosd, agus iar ath-nuadhachadh gu lathail, agus iar a dheanamh comh-chosmbuil ri ionhaigh a Shlanuighear, a chaill e ann an Adhamh, agus trid am bheil e ga mhothachadh fein 'na thaobh stigh, "iar atharrachadh bho ghloire gu gloire," 2 Cor. iii. 18. Gus am bi e "iar a lionadh le uile lanachd Dhe," Ephes. iii. 19. Agus gus an gradhaichd e an Tighearna a Dhia le uile a chridhe, agus le uile 'anam agus le uil' a neart, agus le uile 'inntinn, agus a choimhearsnach mar e fein, eadhon mar ghradhaich Crìosd e-san," Mata. xxii. 37, 39. 'Se so an ceum a's airde de naomhachadh a chreidmhich, agus, uime sin, tha 'ath ghineamhuinn coimhlionta.

Air an adhbhar sin, tha e soilleir, nach urrainn naomhachadh toiseachadh roimh fhìreanachadh; oir chionn gur e Spiorad Dhe a naombaicheas cridhe a pheacaich; 'Seigin da an Spiorad sin fhaotuinn, Ach cha-n'eil an Spiorad iar fhaotuinn, ach amhain iar do 'n pheacach maithenas fhaghail. Oir do reir an Scriobtuir 'se ceud obair Spiorad na h-uchd-mbacachd, bhi a' glaothaich, "Abba Athair!" ann an cridhe an ti sin de 'm bheil e a' gabhail sealbh; chum fianuis a thabhairt do Spiorad a chreidmhich, gu bheil e na leanabh do Dhia, agus chum riomh-bhlas a thabhairt dha de 'oighreachd neamhuidh. A bharr air so, tha reuson a dearbhadh dhuinn nach 'eil e còmasach

tha e ag radh, "Gu bheil cumhachd iar a thabhairt dhoibh-san a ghabh ri Crìosd a bhi 'nan cloinn do Dhia, eadbon dhoibh-san a ta creidsinn na ainm, a bha iar an gineamhuinn, cha-n ann bho fhuil no bho thoil na feola. no bho thoil duine ach bho Dhia," Eoin i, 12, 13.

Ata Leabhraichean seolaidh na h-Eaglais a' teagasg na nithe ceudna, an sin tha e iar a chuir an ceill, gur e creidimh an t-aon mbeadhon amhain ata feumail chum slainte, agus ata e iar a mhineachadh bhi na "mhuinighiu cinnteach agus dìong-mhalta, agus gur ann trid toillteanas Chrìosd a ta ar peacanna iar am maitheadh agus sinn fein iar ar deanamh reidh ri Dia."*

A Leughadoir tabhair fainear an so, a thaobh creidimh, nach urrainn aon neach a mhealtuinn ach iadsan amhain a dh' fhairich am feum air. Cha-n 'eil Iosa Crìosd aig am air bith tabhairt an dearbh-bheachd mhilis so, fianuis so an Spioraid, ach doibhsan, aig am bheil an cridhe do rìreadh briste agus aithreachail. "Thigibh a m' ionnsuidh-sa arsa Iosa, sibhse uile a ta ri saothair, agus fuidh throm uallaich, agus bheir mise suaimhneas dhuibh," Mata. xi, 28, Cha-n 'eil e' cuireadh

*Faic, Aidmheil a chreidimh, Caib. 14: Agus am Foirceadal Fìor-leathain Ceist 73. Agus fos Fianuis an t-Seanaidh Aonuichte, Dhlu-Cheangailte, Caib.ii. Roinn 4.

seors' eile, no 'tabhairt solas do sheorsa air bith eile, ach do 'n dream a ta aithreachail. Roimh do Spiorad Dhe fireanteachd a dhearbhadh air an t-saoghal, ata e tabhairt dearbh-shoilleireachd mu pheacadh do bhrigh nach 'eil iad a' creidsinn ann an Iosa. Cha-n 'eil e comasach do neach air bith theachd adh' ionnsuidh aMhic airson creidimh adh' fhirinnicheas, mur tarruing an t-Athair e trid faireachduinn a pheacanna, agus trid a pheanas a ta e 'toillinn.

Ma rinn na firinne so t-amharusan fhuadachadh air falbh, mar 'eil thu ni 's faide ann an iom-chomhairl' eadar Dia agus Bāal; mu chaidh 'dhearbhadh ort, nach fheud thu rioghachd Dhe fhaicinn a chaoidh dh' easbhuidh bhi iar do bhreith a ris, agus gur e creidimh ann an oibreachadh Dhe, am meadhon amhain trid am bheil am beannachd so r' a fhaghail, agus 'se an creidimh so cumhachd Dhe chumslainte, creidimh, trid am bheil Criosd iar fhoillseachadh annainn, agus a ta sinn a 'faotuinn sith ri Dia; Creidimh ni gur e "brigh nan nithe ris am bheil dochas, agus dearbh-chinntes nan nithe nach faicear," Eabh. xi, 1. Creidimh a ta, cosmhuil ri Eoin Baiste a comharrachadh ri "Uan De, a ta tabhairt air fabh pencaidh an t-saoghal," Eoin i. 29. Agus a ta tabhairt an creidimh so gu saor agus gu grasmhor dhoibh-san adh' iarras e gu durachdach.

A Leughadoir ionmhuinn, thig ma ta chum cathair

nan gras : ach tig, iar do dhiteadh le d' chogus fein iar t-uallachadh le éire t' euceartan, agus iar do lotadh trid mothachadh do mhi-chreidimh agus cruas do chridhe. Asluich trocair bho d' Bhreith-eamh, gus an nochd se e fein mar t' Athair, le bhi 'tabhairt dhuit Spiorad na h-uchd mhacachd, gus an nochd sa e-fein mar t' Iosa, ann bhi' gad' thearnadh bho d' pheacanna ; mar do Chríost, ann bhi' tabhairt dhuit ungadh an Spiorad Naomh ; agus mar t' Emanuel, ann bhi ga fhoillseachadh fein dhuit agus annad, agus a' gabhail comhnuidh 'na d' chridhe trid creidimh.

Ata e fein a' tabhairt cuireadh dhuit. "Hoi gach neach air am bheil tart, thigibhse chum nan uisgechan ; agus esan aig nach 'eil airgiod, thigibh ceannaichibh agus ithibh, sibhse a ta bocht ann an Spiorad, agus a ta 'criothnachadh roimh 'm bhriathraibhsa thigibhse, ceannaichibh fion agus bainne, gun airgiod agus gun luach, c'arson a ta sibh a' caitheamh bhur airgiod air ni nach aran? agus bhur saothair air ni nach sasuich? Eisidibh, a 's thugaibh aire d'bhurachdach d'homhsa, agus ithibh *an ni sin a ta do rìreadh* maith agus gabhadh 'bhur anam toll intinn ann an cuilm, shoghmbor. Aomaibh bhur cluas, agus thigibh a m' ionnsuidhsa', éisidibh agus mairidh bhur anam beò ; agus ni mi ruibh coinh-cheangal siòrruidh, *eadhon* trocair-ean cinnteach Dhaibhidh." Isaiah iv. 1-8, "Air la mor na feille, sheas Iosa agus ghluadh e ag radh,

Ma tha tart air neach sam bith thigeadh e m' ionnsuidh-sa agus òladh e. An tì a chreideas annam-sa, sruthaidh as a bhroinn ainnhnichean de uisge beò. Agus so urs' an t-Abstol lubhair e mu 'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail: oir cha robh an Spiorad fathast iar a thabhairt, do bhrìgh nach robh Iosa fathast iar a ghlorachadh." Eoin vii. 37—39.

Ach a ta Iosà nis iar a ghlorachadh ! A ta e iar dol suas chum 'Athar fein agus ar n-Athar-ne, chum a Dhia fein agus ar Dia-ne ! Agus bho rìgh-chaitheir a ghloir, a ta e gach la 'cuir an Comh-fhurtair dh' ionnsuidh cridheachan aithreachail, cha-n urrainn iadsan at a de 'n t-saoghal gabhail ris a Chomh-fhurtair, do bhrìgh nach 'eil iad ag iarraidh eolas fhaotulnn mu thimchioll. Ach thusa anam amhgharaich, gabhaidh tusa ris, ma tha thu gu treibhdhireach an ro-gheall air, agus a diultadh solas a ghabhail gus an tig e. "A ta an uair a' teachd, agus a ta i ni 's ann, annis an dean am fìor luchd-aoraidh aoradh do 'n Athair ann an Spiorad agus ann am fìrinn:" Eoin iv. 23. Agus iar duit bhì lionte le Spiorad na Fìrinn, gladhaidh tu amach "Ata fhìos agam co ann a chreid mi!" 2 Tim. i. 12. "A Thighearn, a nis a ta thu leigeadh do d' shearbhis each sìubhal an sìth, oir chunnaic mo shuilean do shlainte !" Lucas ii. 29—30. Seadh, "baistear tha leis an Spiorad naomh, chum maitheanas pheacanna, agus naomhaichear thu gu

saor tre chreidimh.” Bithidh “sith agad ri Dia tre ar Tighearn Iosa Criosd,” agus nì thu mòr-ghairdeachas ann an Dia do shlanuighear le haobhneas air dol thar labhairt, agus lan do ghloir:” 1 Pead. i. 8. “Iarraibh, agus bbeirear dhuibh; siribh, agus gheibh sibh; buailibh, agus fosgailear dhuibh. Ma ’s aithne dhuibh-se a ta olc tiodhlacan maith a thabhairt do ’ur cloinn, nach mor is mè na sin a bheir bhuir Athair neamhuidh a Spiorad Naomh dhoibhsan a dh’ iarras air e?” Lucas xi. 9, 13. Na cuir firinn Dhe an amharus. Tabhair fainear, “a ta an gealladh dhuibhsa agus do ’ur cloinn, agus do na h-uile a ta fad bho laimh, eadhon a mheud as a ghairmeas an Tighearn ar Dia.” Gnìomh, ii. 3, 9. Rinn Dia na firinn an gealladh glòrinnhor so, guidh gu-m bi e iar a shèuladh air do chridhe; ach dean ùrnuigh a ghnmh leis gach uile ghne ùrnuigh agus asluchadh ’san Spiorad, agus a’ deannmh faire chum an nì so féin maille ris gach uile bhuanachadh.” Ephes. vi. 18. Agus cuimhnuch an uair bhitheas t-ùrnuigh iar a heisdeachd, agus freagradh iar a dheonachadh di, gu-m “bi thu ann an Criosd ’n ad chreutair nuadh,” 2 Co. v. 17. Bithidh “Spiorad Dhe a’ deannmh fianuis maille ri d’ spiorad-sa gur tu leanabh Dhe,” Rom. viii. 16. Agus gur e do chreidimh-sa an dearbh chreidimh sin a ta ’firiinneachadh agus ag ath-ghin.

Ach aig an am cheudna, tabhair fainear naclir

measgaich mi-fhoighidin agus mi-chreidimh maille ri mothachadh aireamh agus ro-mheud do pheacanna, an t-eagal gu-n cuir iad fodha thu le bròn mi-mhisneachail agus sabharrach. Am bheil thu iar do bhuaireadh chum trocair Dhe chuir an teagamh? Ath-bheothaich do dhochas le bhith beachd-smuainteachadh air cuiridhibh Dhe nan uile gbras, agus geallannaibh Dhe nan uile fhirinn. Am bheil t'anam gu Spioradail tinn, seadh, a' basachadh? Cuimhnuich gu-n dubhairt Iosa, "nach 'eil feum aca-san a ta slàn air an léigh, ach aca-san a ta tinn," Lucas v, 31. Am bheil t'anam marbh gu Spioradail? Eisd ciod a ta Dia iar fhoillseachadh 'san fheoil ag radh. "Is mise an ais-eirigh, agus a' bheatha: an ti a chreideas annam-sa ged gheibheadh e bas, bithidh e beò: agus cia b'e neach a ta beo agus a' creidsinn annam-sa, cha-n fhaigh e bas am feasd." Eoin xi, 25, 26. Tha thu a' faireachduinn gu bheil thu caillte. Ata Iosa gu pùncail ag radh, "Cha do chuireadh mise ach chum chaorach chaillte thighe Israeil." Mata xv, 24. 'Thainig Mac an duine adh iar aidh agus a thearnadh an ni sin a bha caillte." Lucas xix, 10. Am bheil thu cuir an teagamh an gabh e ruit-sa? Ata e-fein ag radh, Nach bris e a chuile bhruite, agus nach mùch e an lion de 'm bheil caol smuid," Isaiah xlii 3. Agus "An ti a thig a m' ionnsuidh cha tilg mi air chor

sam bith a mach e." Eoin vi, 37. Am bheil eagel ort gu bheil e neo-chomasach do anam co-truail idh ri t' anamsa bhà iar-ath-gbineadh? Ata Iosa ag radh ruit. "creid agus chi thu gloire Dhé. Ata gach ni comasach do 'n neach a chreideas." Marc ix. 23. Am bheil thu ag radh nach 'eil cumhachd sam bith agat? Cuimhnuich gur ann do Dhia amhain a bhuineas cumhachd. Agus, thu-bhairt e fein, "Is leoir mo ghraas sa dhuit : oir a ta mo chumhachd sa foinne an ad anmhuinneachd. 1 Cor. xii. 9. Agus "Cuiridh mi mo reachdan 'n ur inntian, agus sgrìobhaidh mi iad 'nur cridheachaidh; agus bithidh mi dhuibh a 'm Dhia, agus bithidh sibh se 'nur sluagh dhomh-sa." Eabh. viii. 10. Am bheil amharas ort, nach urrainn Dia le ceartas peacanna co-graineil ri do pheacannaibh-sa a mhaithheadh, "Thigibh anis, agus tagramaid ri chéile, deir Iehobhah; ged robh 'ur peacanna mar an scarlaid, bithidh iad geal mar an sneachdadh; ged robh iad dearg mar chorcur, bithidh iad mar olainn." Isaiah i. 18. Agus fós a ta Eoin ag radh, "Mà dh'aidicheas sinn ar peacanna, tha esan fìrinnreach agus ceart, chum ar peacanna a mhaithheadh dhuinn, agus ar glanadh bho gach uile neo-fhìreantachd." 1 Eoin i. 9.

Oh thusa a Spiorad neo-bhàsmhor, a ta 'leughadh na geallanna so, c'ar son a ta thusa' dheanamh moille? C'ar son nach 'eil thu ag éigheachd a mach le aoibhneas, tha 'n Tighearn fìrinnreach

chum mo pheacanna-sa a mhaitheadh. Gheall e, agus coi 'lionaidd se e; uime sin aidichidh mi iad dha, le deoiribh a la agus adh' oidhche: cha tabhair mi clos do m' shùilibh, gus am faic iad slainte an Tighearna.

Tabhair fainear, gur ann do bhrìgh gu bheil an t-Uile-chumhachdach ceart a ghlanas e air falbh t'uile pheacaidh, seadh thug a Mhac, aon-ghin Mhic lan dioladh do cheartas De air do shon. Thuit am buille chaidh chomharrachadh air do shon-sa air a cheann neo-chiontach-san. Bha 'n iobairt neamhuidh, chaidh a shineadh air a chrann, iar a caitheadh a' le teine na dioghaltas shiorruidh sin bha a' lasadh a t'aghaidh-sa. Réitich deadh bholadh an iobairt choimhlionta so, an Dia sin, a ta na theine dian-loisgeach do 'n pheacach. Shruth fuil a cho' cheangail nuaidh; rinn i réiteachadh air son do pheacanna-sa. Cha-n 'eil an fhuil so cosmhuil ri fuil Abel ag eigheach air-son dioghaltas; ach a ta i a' toiltinn, ag iarraidh, agus a' faghail aithreachas, creidimh, ath-ghineamhuinn agus beatha shiorruidh air do shon. Tha 'n t-Uan Caisge, an t-Uan gun smal iar iobradh air do shon. A ta Dia 'eumail gairdean an aingil egrios air ais, gus am bi an fhuil luachmhor so iar a crathadh air t'anam: gus am bi thu iar do "bhreith a ris." A ta an Iosa naomh, air am bheil eagal gu-n teid thu

dhith, na d' neo-aithreachas a' deanamh cabhaig, chum beatha shiorruidh a thairgse dhuit. "Feuch, a deir è, tha mi a' m' sheasamh aig an dorus, agus a' bualadh : ma dh' éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu-m fosgail e an dorus, thig mi a steach d' a ionnsuidh, agus gabhaidh mi mo shuip-eir maille ris agus esan maille rium-sa," Taisb. iii. 20. Tha e ag radh ruit le beul 'Abstoil fein, "An ti aig am bheil am Mac, tha beatha aige ; an ti aig nach 'eil Mac Dhé, cha n 'eil beatha aige ; ach a ta fearg Dhe a' gabhail còmhnuidh air," 1 Eoin. v. 12. Ata e a' guidh ort le 'sheirbhiseach Daibhidh "Am Mac a phogadh, air eagal gu-m bi fearg air, agus gu sgrìoear thu 'san t-slighe, 'nuair a lasas a chorruich ach gu beag," Salm. ii. 12

Oh a Leughadoir ! le taingeileachd, gabh ris na cuiridhibh caoinhneil so, strìochd thu fein sìos aig cosaibh Mhic Dhe, fosgail dorus do chridhe dha, agus an daonnan eigh a mach, Thig a stigh, 'Thighearna Iosa, Thig a stigh ! Aidich do bhochduinn do pheacanna, do thruaighe agus do mhi-airidheachd fein, gus am bi rioghachd Dhe an taobh a stigh dhìot. Dean caoidh gus am bi thu iar do shòlasachadh bitheadh ocras agus tart na còrach ort, gus bi thu iar do shasachadh ; agus bi "ri saothair gus an dealbhar Criosd annad," gus am bi thu, iar dhuit bhì iar do bhreith bho Dhia, a' giùlan iomhaigh an Adhaimh neambuidh, mar a ghiulan thu iomhaigh an Adhaimh thalmhaidh.

Ata mi a' guidhe ort, ann an ainm an De mhordha sin, roimh am bheil ainglean a' deanamh gairdeachas le ball-chrith. A ta 'mi guidhe ort trid uambasan an Tighearn, a dh' fhaodas labhairt riut ann an tairneanach, agus t'anam iarraidh uait an dearbh thiota so ! Trid trocairibh truacanta, trid innidhibh iochdmhorachd t'Athair neamhuidh th' iar an gluasad air do shon, neo-thaingeil gu leir mar tha thu ! Guidheam ort air sgath corp-ghabhail an Fhocail bbith-bhuan, leis an robh thu iar do chruthachadh : air sgath irioslachd, piantan, buairidhean, deoir, fallas fuileachdach, cruaidh-gbleachd anam, agus eighich an " De mhoir agus ar Slanuighear Iosa Crìosd !" Guidheam ort air sgath na geimhlean, an tarcuis, na sgiursaidhean na eulaidhean sgeige, an crùn droighinn, an crann-ceusaidh cudthromach, nan tairngean, nan innilean bais a throimh-lot a chorp reubte ! Trid saigladibh nimheach an Uile-chumhachdaich, a shugh suas a Spiorad ! Trid a bhuile dhiomhair sin de chorroich Dhe, agus trid na h-uambasaibh neo-aithnichte sin a dh' eignich e chum a ghlaodhaich a mach " Mo Dhia ,mo Dhia c' arson a thréig thu mi !" Cuiream impidh ort, trid leas t anam neo-bhasmhor, agus trid na sgiorraidhibh neo-fhaic-sinneach a dh' fhaodas do thilgeadh sìos dh' ionnsuidh sierruidheachd ! Trid an leaba bais air am bi thu gu h-aithghearr sinnte, agus trid na h-òsnaidhibh gun sta a thaomas tu aig an am sin a mach, mur bi do shith iar a deanamh suas ri Dia !

Cuiream impidh ort, trid claidheamh ceartais De agus rìgh-choibh nan gras ! Trid fuaim na trompaid dheireannaich, agus trid teachd obann an Tighearn Iosa Croisd, le deich mìle de 'ainglibh naomh ! Trid a chathair breitheanais flathail sin, an lathair am bi thusa agus mise, agus a shuidh-icheas ar staid gu sìorruidh ! Trid eu-dochas dhìomhain phèacaich chruaidh-chridheach, agus trid aoibhneas do-labhairt nan anama ath-ghinte ! Cuiream impidh ort bho 'n dearbh am so, "do shlainte fein a lan oibreachadh a mach le h-eagal agus ball chrith !" Philip ii, 12. "Rach a stigh troimh an dorus do chro nan caorach." Eoin x. 1. "Reic na th' agad, agus ceannuich an neamhnuid ro-luachmhor." "Meas nan uile nithe nan calldach agus nan slaoit ann an coimeas ri ro-òirdheirceas eolais Iosa Criosd." Philip iii. 8. Na leig air falbh e gus am beannuich e thu leis a chreidimh sin, a dh' fhirinnicheas, agus an naomhachachadh sin as eugmbais nach fhaod duine air bith an Tighearn fhaicinn. Agus iar dhuit bhi iar do ghiulan le buaidh-chaitheam bho ghleann nan deoir so, dh' ionnsnidh aite combnuidh "nam firean iar an deanadh foirfe," tilgidh tu sìos do chrun gloire sìorruidh aig cosaibh an Tì a ta na shuidh air an rìgh-chathair, agus ann an lathair an Uain, a shaor sinn le 'fhuil fein, dhas-an gu robh am moladh, agus an t-urram, agus an gloire, agus an cumbachd, gu saoghal nan saoghal ! Amen.

GAIRM DHUSGAIDH.

BHO'N

Dia shiorruidh do mhuinntir neo-iompwichte.

“Tilgibh uaibh 'ur n-uile chionta leis an do chiontaich sibh, agus deanaibh dhuibh fein cridhe nuadh, agus spiorad nuadh ; oir c'arson a bhasaicheas sibh, O thigh Israeil ? Oir cha-n' eil tlachd agam-sa ann am bas an ti a bhasaicheas, tha an Tighearna Dia ag radh ; uime sin, pillibhse, agus mairibh beo.”—*Eseciel*, xviii. 32, 33.

THA teachdaireachd agam bho Dhia a' t'ionnsuidhse nach do mhothaich riamh ath-ghineamhuinn, no cumhachd ais-eirigh Chriosd, ach a ta marbh ann do pheacaibh gus an la'n diugh, cia b'e cia fhad 'sa thainig thu air t'aghaidh ann an coslas sgiambach na diadhachd a chum muinntir eil' a mhealladh, agus na naoimh, agus t'anam fein ; tha olc iar a chur an ceill a' t'aghaidh leis an Tighearna, tha la do sgrios am fagus, agus tha na nithe a thig ort a' deanamh cabhaig Deut. xxxii. 35. Tha leir sgrios agus truaigh ann do shlighibh, agus tha'n leabhar beag so air a chur a' t' ionnsuidh leis an Tighearna

theagamh, gu stad a chur ort ann do shligh ea-céillidh. Co is urradh a chur an ceill cia iongantach a ni thu luathghaire gu siorruidh ann an saibhreas saor ghrais, ma dh' fhosglas spiorad Dhé do shuileansa, tha nis ri cabhaig dball a ruith dh'ionnsuidh na muinntir a ta iar an damnadh, le brèig ann do laimh dheis. Feuchaidh mi ri do grainéalachda, agus truaigh do staid a chur fa d' chomhair. Ged tha moran aig aideachadh gur peacach mhora iad féin, gidheadh cha'n 'eil am peacadh iar a dhearbhadh orra, agus cha do chreid iad gu'm bheil am binn iar a toirt a mach, oir cha' 'eil iad a' creidsinn leis a chridhe chum fireantachd. Is duine no bean thu tha buailteach do'n bhas, agus theagamh nach 'eil ach beagan gaineamh ann do ghloine gun ruith, agus an sin c' ait' am bi thu ? Na diult am mathanas a ta nis iar a thairgse gu saor dhuit, gun airgiod agus gun luach ; na cuir suarach fuil Chrìosd, na saltair fo d' chois mac Dhè, oir an sin cha'n fhagar iobairt air son do pheacanna : na mùch gluasaid a' spioraid, oir tha'n t-am am fagus, nach dean e stri riut tuille gu brath. " Mosgail thusa a tha d' chodal agus eirich o na marbhaibh, agus bheir Crìosd solus duit," Ephes. v. 14. Na diult a chomhairle so tha Dia toirt dhuit, a' t'aghaidh féin. Na bi ri fanoid air eagal gu'n deanar do chuibhreach laidir, Isa. xxviii. 22. An uair a chunnaic an Thighearn bho shean gu'n robh aingidheachd an duine mór, sgrìos e an saoghal le

tuil, agus bithidh Iosa Criosd gu h-aithghear iar fhoillseachadh bho nèamh ann an teine lasrach a ghabhail dioghaltais orrasan nach 'eil umbail da shoisgeul. Ged tha thu ann a' leithid a chodal trom nach urradh cumhachd chruthaichte do dhusgadh, gidheadh is urradh an Tighearna le ro mheud morachd a chumhachd a radh ruit a nis, an uair tha thu ann a' t'fhuil, Bi beo, agus is urradh e an t'am so a dheanamh na am gaoil. Duisg, duisg, O ghairdein an Tighearn, mar anns na laithibh bho shean. Gheall thu gu'm "bheil an uair a' teachd agus a nis ann, anns an cluinn na mairbh guth mhic Dhé, agus iadsan a chluinneas bithidh iad beo." Eoin v. 25. Ach co aca dh'eisdeas tu no nach eisd, biodh fios agad, gu'm bheil rioghachd Dhe air teachd dlu dhuit.

1. Smuainich air do pheacaibh antromaichte Tha do chridhero aingidh; bho sin tha t-uile dhroch smuaintean a' sruthadh a mach, t' adhaltranas, do striopachas, do mhortadh, do ghoid, do shannt, t'aingidheachd, do mbealltoireachd, do mhacnus, do dhroch shùil, do thoibheum t-ardan; is iad so na nithe tha ga d' shalachadh Mar. vii. 21.

Air son na nithe so tha fearg Dhe a' teachd ort, Eph. v. 6. Na meall t'anam neo-bhasmhor, thusa, tha deanamh an leithide so do nithibh, cha shealbhaich thu rioghachd Dhe mar oighreachd, 1 Cor. vi. 9, 10. Cia an aon de reachdaibh cothromach

Dhé nach do bhris thu? Rinn Dia an duine ceart ach dh'iarr esan iomadh inneachd a mach. "Tha uile bhreithneachadh smuaintean do chridhe a mhain olc an comhnuidh. Tha t'inntinn fheòimhor na naimhdeas an aghaidh Dhé; am feadh tha thu anns an fheoil cha'n urrainn thu Dia thoileachadh Rom. viii. 7, 8. Cha'n 'eil eagal De fa chomhair do shuilean. Nach 'eil e na throcair iongantach nach sgriosadh Dia thu ann am mionaid air son meud t'ain-eólais, do leisge agus cion mothachaidh, cruais do chridhe agus do mhi-chreidimh, agus air son do ghraincalachd uaigneach? Nach 'eil do pheacanna iar an eutromachadh gu mor? Am bheil peacanna air bith cosmhail ri do pheacaidheas? Nach do shaoithrich seirbhisich Dhe, agus nach do chaith siad iad fein gu diomhain air do stronsa? Gu cinnteach tha thu iar tuiteam ann an lamhaibh an De bheo, agus feudaidd tu bhith na t'uamhann dhuit fein. Cha'n iongbna leam ged tha curam ort air eagal nach mathar do pheacanna gu brath, ach gu'm bheil thu an cunnart dididh shiorruidh, air eagal gu'n ol thu de fhion corruich Dhe, tha iar a thaomadh a mach gun mheasgadh ann an cupan 'fheirge; air eagal gu'n teid am peanas is mò chur an gnìomh ort; agus gu'm bheil thu beo fuidh dhùil eagalach breitheanais agus corruich theinntich a sgriosas an t'eascaraid. Gabh aithreachas uime sin, mu'm peacaich thu, gus nach bi leigheas air do shon. 2. Eachd. xxxvi. 16. Nach

'eil thu bodhar do fhuaim aoibhneach shaor mha-thanafs pheacarra iar a chur an cèill dhuit trid fola Chrìosd? Cionnas a theid thu as a ta dean-amh di-meas air slainte co mor? Thoir an aire an t-eagal gu'm bi thu cosmbuil ris an talamh a tha 'g òl an uisge a tha teachd gu tric air; agus gidh-eadh a' toirt a mach droighionn agus drisean, agus a tha iar a chur air chul, agus fagus do mhallachadh; d'an deireadh a bhi iar a losgadh. Eabh. vi, 7, 8. Tha aobhar agad bhi fo uamhann an còmh-nuidh, air eagal gu' abaireadh an Tighearn mu d' thimchioll, mar thuirt e mu'n chraoibh fhige gun mheas; "gearr sìos i, c'arson tha i na dragh air an talamh?"

2. Smuainich air do staid eagalach 'san àm a ta lathair. Tha thu iar do dhiteadh a cheana, do bhrìgh nach 'eil thu creidsinn Eoin iii. 18. Tha beagan dàile bho'n bhas iar a thoirt dhuit a mhàin trid foighidin iongantach Dhé. Cha'n fhaic thu beatha ach tha fearg Dhé gabhail comhnuidh ort. An staid so, gu fuireach ann gu neo-churamach aon mhionaid ni's falde? Thoir comas labhairt do d' choguis.

2. Cha'n 'eil earbsa agad; nam biodh t'anail iar dol as, tha do staid an-earbsach. Tha thu ag radh, tha dùil agam bhi iar mo thearnadh le Iosa Crìosd; ach tha'n Tighearn ag radh, gu'n teid dochas a chealgair a dhith, agus gu'n gearrar as e. Oir

ciod e a dhochas an uair a bheir Dia air falbh anam? Job xxvii. 8. Cha'n aithne dhuit sligh na sìth; tha thu gun Chrìosd, 'na do choigreach do na geallaibh, gun dochas, agus gun Dia 'san t-saoghal, Eph. ii. 12.

3. No theagamh gu'm bheil thu ni's measa, agus ann an cor ni's cunnartaiche, cha'n 'eil agad ach earbsa mharbh. Am bheil t' earbsa air a gintinn le cumhachd ais-eirigh Chrìosd? Nach do phill cridhe meallta thaobh thu, nach urrainn thu t'anam a shaoradh, no radh, nach eil breug ann am laimh dheis? Isai. xlv. 20. Tha'n duine laidir fo arm-aibh ga d' chumail ann an sìth mheallta. Tha thu a'd' chodal, an uair nach 'eil do sgrios ritaibh-neul, ach ri mor chabhaig. Tha thusa cosmhuil ri neach 'na chodal air barr cruinn luinge; gluais car tamuill ann an solus nan sradan a bheothaich thu, agus an sin gheibh thu so bho laimh Dhé, luidhibh tu sìos ann an doilghios. Is. l. 11.

4 Tha thu dluth do sgrios, agus is iomchaidh dhuit, a bhi a' bith-shealltuinn gu'm bheil truaigh nach gabh seachnadh a' teachd ort. Tha thu an crochadh os ceann lasraichean ifrinn a mhain le snathain do bheatha; nam biodh sin iar a ghear-radh, thuitedh tu sìos air ball ann an truaigh bho nach 'eil saoradh. An uair luidheas tu sìos gu codal co aig am bheil fios nach duisg thu le lasraichibh mu do chluasibh? An uair a thig an oidhche

feudaiddh tu radh le cridhe gort craiteach a nis tha mo dhamnadh ni's faigse na bha e 'sa mhaduinn. Thusa chaidh chronachadh gu minic, agus a ta fathast a' cruadhachadh do mhuineal, agriosar gu h-obann thu, agus sin gun leigheas. Gnath.xxixi. Feudaiddh am focal so uamhainn a chur ort gach aea oidhche: amadain air an oidhche nochd iarrar d' anam ort. Luc. xii. 22.

5. Mur do dhùin Dia cheana thu fo mhallachadh uaigheach, cha-n 'eil fhios agad, c'uine dh'fheudas e dheanamh, agus mionnachadh na fheirg nach teid thu a steach d'a shuaimhneas. Eabh iii. 11'. Do bhrìgh gu'm bheil thu ceangailt ri d' iodholaibh, tha aobhair agad a bhi fo churam, air eagal gu-n dubhairt Dia, Leig leis. Esan tha truailidh biodh e truailidh an comhnuidh. Coidlidh tu codal bith-bhuan agus cha dùisg thu. Ann ad shalchar tha neo-ghloine, do bhrìgh gu'n do ghlan mi thu agus nach robh thu glan: cha bhi thu iar do ghlanadh o d' thruaillidheachd ni's mò gus an toir mise air mo chorruidh gu-n gabh i tamh ort. Esec. xxiv. 13,

6. Feudaiddh thu dail fhaotainn bho ifrinn chum do pheacanna dheanamh ni's antromaichte, gus an lion thu suas tomhas t-aingidheachd, O staid uamhasach! duine bhi beo mha'n chum a bhi carnadh suas connaidh gu bhi ga losgadh fein gu sìorruidh, eadhon ionmhasan feirge airson an la dheireannaich. Seum v. 2.

7. Feudaidd e bhith, gur e an t-aobhar nach 'eil Dia ga d' bhualadh marbh ann ad pheacaibh do bhrìgh gu-m bheil thu iar do ghleidheadh air son doirinnean nì's mò, chum s gu'n tig feirg ort gus a chuid is faide. B' f hurasda do Dhia do leithidse de chnuimhghraineil a phronnadh na bloighdibh ann am mionaid, ach tha e a' caomhnadh an t-aingidh gu la na sgrios; chum la na feirge gu'n toir ear a mach iad, Iob xxi. 30. Air son na crìche so, agus an rùin so feudaidd thusa bhì iar do thogail suas chum gu-m foillsicheadh Dia a chorrùich agus gu-n deanadh e aithnichte' a chumhachd, agus uime sin tha e giùlan le mor f had-f hulangais soitheach na feirge a ta air ullachadh air son sgrios.

3. Thoir faineir do naimhdean.

1. Tha-n lagh ga d' mhallachadh oir a ta e scribe. "Is malluichte gach neach nach buanaich anns na h uile nithibh a ta scribe ann an leabhar an lagha chum an deanamh; tha e aig innseadh dhuit gu'm faigh thu gu cinnteach bas. Gal. iii. 10. Frasaidd an Tighearn nuas ribean ort; ann an iomlaine pailteis t' f hein-fhoghantais bithidh tu ann an teanntachd. Tha na h-uile nithe tha thu sealbhachadh iar am mallachadh dhuit. Deut. xxviii. Bi air chrith a pheacaich a ta ann an suaimhneas oir a ta Dia a' teachd ann an teine 'eud chum an talamh a bhualadh le mallachd: tha fearg Dhè iar f hoillseachadh bho nèamh an aghaidh gach uile

aingidheachd agus eucoir dhaoine, a tha cumail na firinn ann an neo-fhireantachd.

2. Tha'm bas agus ifrinn a' feitheamh riut; tha chruitheachd gu leir air a sgitheachadh le do leithid a dhragh air an talamh. agus a ghrian le bhi dealrachadh air do leithid chreutair breun, agus gu h-aithghear foillsichidh na nèamha d' aingidheachd uaigneach, agus eirigh an talamh suas a t' aghaidh. Is e so do chuibhrionn bho Dhia, agus an oighreachd th' iar a cuir air leth dhuit le Dia. Nis thoir fainear so, thusa nach cuimhnich Dia, air eagal gu'n reub e as a cheile thu. gun neach ann a theasairgeas thu. Salm l. 22.

3. Tha'n diabol a' beucaich mar leomhan air son na creich gu do shlugadh suas; an uair tha e ga d' chasaid an lathair Dhè; ch-n 'eil a h-aon agad ann an flaitheas a thagras do chùis. Smuainich ort fein, ciod a ni mi ann an lá an fhiosrachaidh, agus anns an sgrios a thig bho chein? Co dhionnsuidh a theicheas mi chum cobhair, no c' ait am fag mi mo ghlóir. Isai. x. 3.

4. Tha Dia na namhaid millteach dhuit. Tha gnuis an Tighearn a t' aghaidh. An urradh do chridhe fulang, no do lāmhan a bhi laidir anns an la anns am buin mise riut. Cò a's urradh seasamh roimh fhearg-san? Agus cò dh'fheudas fuireach ann an dian theas a chorruidh? Nab. i. 6.

4. Smuainich air do thruaigh an deigh so.

1. Is eigin duit am bas fhaotainn gu h-aithghear, agus an sin cha bhi t-uine, no la do ghrais ann ni's mò. Cha'n fhaigh thu tuille a chaidh an ni a ta t'anam a' miannachadh.

2. Thig Criosd le deich mìle d'a naoimh gus a chuis a dhearbhadh ortsa, nach gabh dusgadh a nis. Bitheadh cumhachd agus teachd an Tighearn losa 'sna neoil ro-uamhasach, an uair thig e ann a ghloir fein agus ann an gloir Athar. Seididh an trompaid dheireannach, fosglar na h-uaignean, agus bheir a'mhuir agus am bas agus ifrinn suas na mairbh; an sin bheir Criosd a mach a naimhdean leis nach b'aill gu'n riaghladh e os an ceann; an sin eighidh tu ris na beanntaibh agus ris na creagaidh, tuitibh orm agus folaichibh mi o ghnais an Ti a tha na shuidh air an righ-chathair, agus o chorruich an Uain, oir tha la mor fheirge air teachd, agus co dh'fheudas seasamh? Taisb, vi, 16, 17. Ach cha bhi dorchadas no sgaile bais ann, far am folaich luchd deanamh na h-aingidheachd jad fein. Iob xxxiv. 22. Dh'fheudadh eadhon iomradh air na nithibh so am peacach a's aingidh a dhusgadh.

3. Theid cùis dhitidh a thoirt a t'aghaidh agus breith thoirt ort aig cathair breitheanais an Dè cheirt far an eigin duinn uile seasamh. 2 Cor. v. 10. Ann an sin bithidh do pheacanna uaigneach uile air an toirt gu solus chum do naire shiorruidh.

Tha'n t-am iar teachd. anns an toisich breitheanas aig tigh Dhé, agus ma thoisicheas e againne, ciod is crìoch dhoibhsan nach 'eil umhail do shoisgeul Dé? Agus ma's ann air éigin a thearnar am firean c'ait an taisbean na h-ain-diadhuich agus na peac-aich iad fein? I Pead. iv. 17, 18. Easan a dhoirt fhuil aon uair air son pheacach, thig e nis chum breith a thoirt ort, agus do dbiteadh, agus bho bhreith-sa cha'n 'eil e air chomas a chùis a thogail An sin eiridh gach uile shearmon agus cronachadh dileas a' t' agbaidh. Cha-n aill leat a bhi réidh ri t'eascaraid gu h-aithghearr am feadh tha thu maille ris air an t-slighe. Cha chluinn thu ni's mò guth caomh Chrìosd a ta gairm ort. Thigibh oir a ta na h-uile nithe nis ullamh Luc. xiv, 17- Ach is éigin dhuit an guth sin a chluinntinn, olc air mhath leat. Eiribh sibhse a ta marbh, agus thigibh gu breitheanas. Bu mhor an trocair dhuit, nan gabhadh roimh-smuaineachadh air uamhainn an la sin greim air do choguis neo-mhothachail, cia b'e ait an rachadh tu. Tha do Bhreitheamh na sheasamh aig an dorus, agus tha teachd an Tighearn tarruing fagus; duisg uime sin thusa tha 'd chodal, agus ullaich gu coinneamh a thabhairt do'n Tighearn anns an athar. Cuiridh Iosa Crìosd fein an ceill a bhinn uambasach sin a t'aghaidh; imichibh uam sibhse ta malluichte, gu teine siorruidh a dh' ullaicheadh do'n dhiabhol agus d'a ainglibh. Cia brònach a ghlaodhas anama iar an dìteadh an sin air son tro-

cair, no fuasgladh, leis am fuath a nis a bhi iar an aith-leasachadh, agus tha toirt toibheim do spiorad Chrìosd ?

4. Thusa air nach druidh focal a nis chum teich-eadh a dh'ionnsuidh Chrìosd, luidhidh tu sìos anns na lasraichibh a's teoithe an ifrinn. Bithidh e nì's so-iomchair do Shodom agus do Ghomorrah aig la a bhreitheanais, na dhuitse. Is éigin duit falbh gu teine sìorruidh, an uair a theid na fireanaich gu beatha shìorruidh. Iarruidh tu basachadh, ach teichidh am bas uait.

Bu mbiann leat dol as bho laimh Dhe, ach bithidh e do-dheanta. Nithear peanas ort le sgrìos sìorruidh bho lathair an Tighearn agus bho ghldir a chumhachd. An sin bithidh uachdranachd aig na fireanaibh os do cheann air a mhaduinn so, agus dealraidh iad a mach mar a' ghrian an rioghachd an Athair ; cia b'e aig am bheil cluasa chum eisdeachd, eisdeadh e. Gabhaidh Dia tlachd ann a bhuaidhean a ghlòrachadh le thus a sgrìos. Nì e gaire ri do sgrìos agus nì e fanoid an uair a thig eagal ort ; an uair a thig eagal ort mar fhasachadh, agus do leir-sgrìos mar ìomghaoith, an uair a thig eigin agus amhghair ort Gnath. i. 26, 27. Cha-n urradh cridhe a bhreithneachadh, nì mò 's urradh teanga dhaoine no aingil a chur an ceill, ciod an fhearg a dhoirteas an Tighearn Dia sìorruidh, frinneach, agus cumhachdach a mach air soitheach feirge air ullachadh

air son agríos. Anns an aite sin guilidh tu, agus ni thu caoidh agus casaidh tu t' fhiacian far nach basaich cnuimh na coguis, agus far nach bi an teine air a mbuchadh. Nach 'eil thu fathast iar do dhusgadh gu eigheach a mach " Ciod a ni mi chum 's gu'n tearnar mi bho'n fheirg uamhasaich so a ta teachd? An robh mi a' scriobhadh gu mir fiodha, no gu cloich, no gu carraig ailbhinn? Thoir an aire air eagal gu-n tig an rabhadh so am breitheanas a t'aghaidh chum gu'm biodh tu iar do bhriseadh, agus iar do ribeadh, agus iar do ghlacadh Isai. xxviii. 13. Bi cinnteach dheth so, gu-m faigh do pheacanna a mach thu, Air. xxxii. 23.

Ach feudaiddh cuid a radh, C'arson a ta thu mar so a'cur eagail air peacaich bhochda. Nach 'eil Dia trocaireach?

Ach, carson tha thusa seasamh a mach, a' deanamh tarcuis air gras agus trocail? Bu choir gu-n treoraicheadh mathas Dhé thusa chum aithreachais. Ged tha Dia trocaireach gidheadh air son ar peacanna gin agus gnìomh thaluig breitheanas air an t-saoghal uile chum dìtidh, agus gach uile neach nach creid damnar e. " Is cumhann an dorus agus is aimhleathan an t-slighe a ta treorachadh chum beatha, agus is tearc iad a ta 'g amas oirre." Matt. vii. 14.

Tha thu 'g radh 's docha nach tig an la chreid-

eas mi gu'm bheil mo staid co uamhasach agus toiltneach air damnadh.

1. Thoir fainear, cha'n e scriobhadh dhaoine ach focal Dé a ta iar fhosgladh an so : bheir am focal so breith ort air an là dheireannach.

2. Cha'n 'eil sibh a' creidsinn do bhrìgh nach ann de'm chaoraich a ta 'sibh, deir Crìosd. Eoin. 10. 26. Is comhara air feirg Dhe gu'm bheil thu diultadh comhairle Dhe a' t'aghaidh fein, Leugh Deut. xxix. Ma tha ar soisgeul-ne folaichte, tha e folaichte dhoibh san a ta caillte; anns na dball Dia an t-saoghail so inntinn na droinge nach 'eil a' creidsinn, 2. Cor. iv. 4. Thoir an aire uime sin air eagal gu'n tig sin ort a ta air a labhairt anns na faidhibh, amhaircibh a luchd tarcùis, gabhaibh iongantas agus rachaibh a dhith; oir tha mi 'g oibreachadh oibre ann ur laithibh, obair nach creid sibh air chor air bith, ged innseadh neach dhuibh e Gniomh. xiii. 40, 41.

3. Tha mi faicinn la do egrios fagus air lainh, an uair a dh'fhaires tu an ni nach creid thu nis, an sin saoraidh tu mise, agus ditidh tu thu fein.

Mur 'eil thu nis iar do dhusgadh ann an trocair, tha 'n t-am a' teachd gu dluth an uair a bhios am peacach a 's cruaidhe iar a dhusgadh ann am breitheanas, aon chuid aig uair a bhais, no aig a chuid a 's faide aig cathair a bhreitheanas. An

robh Corah agus a chuideachd tearuinte an uair dh' fhosgail an talamh a bheul agus a shluig e sìos iad, an uair a chaith iad sìos do'n t-slochd agus a dhùin an talamh orra : an uair theich Israel uile a bha timchioll orra, aig an glaoth ? Aoireamh. xvi. 32-34. Nach d'thaing crìoch air fois Bhelsasar an uair, ann am meadhon 'iodhol-aoraidh, 'ana-barra, agus a gbleocamas, ghlac uamhaun e air an uair sin fein. Dan. v,

Cha'n fheudar fuireach fad anns an staid neo-churamach so, an uair a bheirear breith ort, agus a dhitear thu chum dioghaltais an teine shiorruidh f' hulang, am bi thu an sin suaimhneach agus neo-mhothachail ? Cha bhi, cha bhi, cha'n' eil fois am measg a mhuinntir a ta iar an damuadh ; tha e iar f'hoillseachadh bho nēamh gu-m bi gul agus giosgan f'hiacra an sin.

4. Am bheil thu brosnachadh an Tighearna gu b-eud ? An treise thusa na ean ? Tha Dia glie an cridhe, agus treun an neart, cō chruaidhich a ebridhe 'na aghaidh agus a shoirbhich ? Iob. xi. 4. Cha'n'eil tuigse, no gliocas, no comhairle an aghaidh an Tighearna. Gnath. xxi. 30. Uime sin mur rannsaich thu na scriobtuirean, no mur eisd thu ri guth Dhe, no mur eigh thu air son a Spioraid chum t-eas-creidimh a dhearbhadh ort, agus romhead morachd a chumhadh a chuir a mach eum thusa dheanamh toilichte teachd a dh' ionnsuidh

Chriosd mar pheacach ain-diadhuidh cailte; nìs tha riogbhadh neimh a' fulang ain-neart, mur teannuich thu da h-ionnsuidh, agus mur glac thu i leis an laimh laidir, tha mi a' toirt cinntean duit o Dhia nam flaitheas gu-m bi dorus na trocair gu h-aithghearr duinte; Seasaidh tu gu h-aithghearr an leth-muigh, agus gladhaidh tu gu muladach a Thighearna, a Thighearna fosgail dhomh; ach freagraidh esan le gruaim, gu deimhin cha 'n aithne dhomh thu, Matt. xxv. 11, 12.

Ach their neach eile, tha mise iar mo ghabhail a steach gu co chomunn eaglais, agus tha mi mealltuinn shocheairean.

Biodh eagal air peacaich agus air cealgoiribh ann an Sion, oir tha Dia iar teachd a nuas a rannsachadh Ierusalem le coinnlibh. Na meall t-anam fein uime sin: feudaidd ainm a bhi beo a bhi agad agus thu fathast marbh; feudaidd tu bhi ann an ceangail ri eaglais shoisgeulaich, agus gun a bhi air do cheangal ri Crìosd. Cuimhnich air Iudas agus crìothnaich: cuimhnich gu-n d'imich na cuig oigh-ean amaideach maille ris na h-oighibh glic ann an aideachadh; agus theagamh nach robh iad iar an cur an amharus leis na h-oighibh glic, no leo fein gus an d' thainig an gladh sin, mu mbeadhon oidhche, tha'm fear-nuadh-posd a' tighinn, rachaibh a mach na choinnimh.

Tha moran a sgrios an anama fein le bhi' gabhail fois anu an dearbhadh nach 'eil ceart. Thusa a chealgair a ta ga. d' mhealladh féin, bithidh ifrinn shios air a gluasad aig do theachdsa, Isai xiv. 10.

Ach tha thus' ag radh thuille air so, tha grasan tearnaidh agam mar a ta creidimh, aithreachas, naomhachd, eud, agus an leithide sin.

Freag. Nach 'eil daoine mi-naomha an t-saoghail fein ag radh gu'm bheil iad a' creidsinn, agus a' gabhail aithreachais? Tha searmonachadh bagarrach eagla trailleil roimh ifrinn, foghlum diadhuinn, no gluasaid leis an lagh, a' toirt muinntir gle f had air an adhart anns na laithibh so a bhios gu h-aithghearr iar an cothromachadh 'sa mheidh, agus a gheibhear ro-eatrom. Feudaidh tu am focal a ghabhail le aoibhneas, agus creidsinn car tamuill. Feudaidh tu bhi iar do thilgeadh sios le eagal feirge cosmhuil ri Cain. Feudaidh tu peacanna a thilgeadh uait le grain fo choguis iar a teannachadh, agus an deigh sin dosgeith ghraineil imleachadh suas a ris. 2 Pead. ii. 20. Feudaidh an spiorad neo-ghlan dol a mach asad, agus an deigh sin pilltinn le seachd spioradaibh a's meusa na e fein. Feudaidh dian thogradh a bhi agad gu'm faigheadh tu bas an f hirein, agus gu'm biodh do chrìoch dbeireannach cosmhuil ris agus an deigh sin uile, thu bhi cailte gu sìorruidh. Thoir an aire uime sin nach tog

thu gun bhunait. Feudaiddh muinntir eile bhi a' gabhail iongantais ri do chaithe-beatha fhaicillich, am feadh a ta thusa dol mu'n cuairt a chur air bonn t'fhireantachd fein, iar dhuit a bhi ain-eolach air fireanteachd Dhe trid creidimh. Feudaiddh tu call na h-uile nithe f'ulang, agus gidheadh t'fhulangais a bhi mi-tharbhach, do bhrìgh gu'm bheil thu dh'easbhuidh graidh.

Tha thu 'g radh a ris, bha mi iar mo lot gu domhain air son mo pheacanna agus fhuair mi sìth bho sin.

Ach cha-n e gach uile lot agus dearbhadh obair eifeachd spioraid Dhe ; ni mò tha gach uile leigheas a' sruthadh bho slith ri Dia trid adnachd ri Crìod le creidimh a ta de oibreachadh Dhè ; ni mò tha t'aoibhneas a ta maillè ris to ghnath a' sruthadh bho fhìor mhothachadh air gradh Dhè. Tha moran 'gan cuairteachd fein le sradaibh d'am fadadh fein, dh'a nach b'aithne riamh gràs Dhè ann an treibhreas, no fianuis an fhìor spioraid.

Tha thu nis ag radh O ! Aman, de bhrìgh gu'm bheil mo staid co uamhasach a's a ta focal Dhè a cur an céill, innis dhomh, guidheam ort, ma tha dochas air bith air son mo leithid-sa pheacach, agus ciod is eigin dhomh a dhéanamh ?

An uair a dh'fhiosraich fear gleidhidh a phriosuin de Phol agus de Shilas, Fheara ciod a ni mi

chum gu'm tearnar mi? Thuirt iad. Creid anna an Tighearn Iosa Criosd agus bithidh tu iar do thearnadh agus do thigh. Uime sin air ball ann am meadhonaibh nan gras, feith air son an spioraid chum do tharruing leis an t-soisgeul. Cluinnidh tu an sin gu'n do shaor Criosd sinn bho mhallachadh an lagha iar dha bhi iar a dheanamh na mhallachd air ar son, Gal. iii. 13. Chur Dia mach a mhac, iar a dheanamh fo'n lagh, chum iadsan a bha fo'n lagh a shaoradh. Ghradhaich Dia an saoghal air a leithid a dhoigh, 's gu'n tug e aon-ghin-mio, chum cia b'e chreideas ann nach rachadh e dhith, ach gu'm bi a bheatha mhaireanach aig. Eoin iii. 16. Na rach mu'n cuairt uime sin a chur air chois t'fhireanteachd fein, oir is e Criosd crìoch an lagha do gach neach a ta creidsinn, Rom. x. 3, 4. Cluinnidh tu an sin am fuaim aoibhneach, gu'n chreid ceannfeadhna nam peacach agus gu'm bheil e iar a thearnadh; agus nach e antromachadh do pheacanna, no do staid thrugh a mis a chumas air ais trocair uait. Bheir an Tighearn mathanas am pailteas, Isai. lv. 7. Tha gràs Chrìosd a' dol a meud, tha tìodhlaiceanaig air son na muinntir cheannairceach. Is fìor an radh so, agus is fìu e air gach aon chor gabhail ris, gu'n d'haing Iosa Criosd do'n t-saoghal a thearnadh phoacach, d'am mise an ceud fhear 1 Tim. i. 15. An neach a thig a'm' ionnsuidh cha chuir mi air falbh air chor air bith. Uime sin

na gabh ceum an-earbsach, a bhrìgh gu'm bheil thu am beachd nach 'eil peacadh ann cosmhail ri do pheacaibhse ; oir tha fuil Iosa Crìosd a mhic 'gar glanadh bho 'r n uile pheacaibh. I Eoin i. 7. Tha Dia a fireanachadh pheacach gu saor le ghras trid an t-saorsa ta ann an Iosa Crìosd. Thugadh e buaidh air do chridhe a bhi smuaineachdh cia saor a rinn Crìosd e fèin aithnichte do pheacaich an uair a ghabh e comhnuidh 'n ar measg. an uair a sheas e suas agus a ghlaodh e, Ma tha tart air neach air bith thigeadh e a'm' ionnsuidhsa agus òladh e : tha fhuil phriseil ni's comasaiche gu fireanachadh, na tha do pheacanna mora gu do dhiteadh. Thig, deir Iosa ruit, oir a ta na h-uile nithe ullamh. Agus deir an Spiorad agus a' bhean nuadh-phòsla, Thig, agus abradh an ti a chluinneas, Thig, agus thigeadh an neach air am bheil tart agus cia b'e neach leis an aill. gabhadh e uisge na beatha gu saor. Taisb. xxii. 17.

'Tha fireanteachd ann an Crìosd gu d' chomhdachadh, agus creidimh chum gabhail riut mar an ceudna. Ni Dia trocair orrasan nach d'fhuair trocair, agus ni e iadsan nan sluagh dha fein nach robh nan sluagh dha Hos. ii. 23. Tha Crìosd iar ardachadh chum aithreachas a thoirt, agus c'arson nach d'thoir e dhuit-sa e aig am bheil feum air? Nach do ghairm agus nach d'fheith Crìosd fad, gus

an robh a chiabhan fliuch leis an dealt? A pheacuich bhoichd! Cionnais is urrainn thu gun gheilleadh do ghradh an Tì sin, a ta fathast a' guidheadh ort a bhi reidh ris, ged dh'fheudadh se e féin a ghlorachadh ann do sgrios. Nam feuchadh Dia dhuit beagan de ghradh a chridhe féin, agus cridhe Chrìosd do pheacachibh, leaghadh e do chridhe reota, agus chuireadh e iongantais ort gu'm biodh mathanas ri fhaotainn fathast le do leithid-sa chreutair truagh air son nam peacanna is mò. An uair a bha Crìosd air an talamh, faic cia taitneach an t-searmon a rinn e do chis-mhaoir agus do pheacuich Luc. 15. An uair a rinn e iomradh air an staid chàilte, agus a dh'innis e dhoibh gu'n robh e iar teachd g'an iarruidh agus g'an tearnadh; agus a chum misnich a thoirt do mhacaibh stròghal a ta ullamh a bhi gabhail eagail nach 'eil trocair air an son, tha e feuchain dhoibh, ged tha iad fad as, gu'n do leagh a chridhe os an ceann, agus gu'n do ruith e nan coinneamh, a leum thar beanntaibh a chum an glacadh na uchd. Biodh cinntas agad gu'm bheil uiread de ghradh agus adh'iochd ann an cridhe Chrìosd a nis ann a' ardachadh; is an uair bha e an so air an talamh. Ged tha thusa 'n ad fheartarcuis air spiorad Chrìosd, gidheadh deir an Tigh-earn, Cia fhad a luchd fochaid, a ghabhas sibh tlachd ann am fochaid; pillibh ri m' achmhasan; feuch doirtidh mi mach mo spiorad oirbh. Gnath. i. 22, 23. Mar so thoir thusa eiseachd do ghuth

taitneach blasda Chrìosd gus an toir a ghaol thairis thu, agus am bi thu iar t-eigneachadh gu teachd a stigh.

Bha cuid a dhearbhan tha thu 'g radh agam, ach tha eagal orm nach robh mi iar m' iompachadh.

Tha mi faicinn gu'm bheil moran iar an gairm ach beagan air an taghadh; ciod a chomhairle bheir thu dhomh chum nach caillear mi gu sìorruidh?

Thuille air na bheil scribedhta ann am chomhairle do pheacachaibh gabh na h-earail so a leanas.

1. Oibrich a mach do shlaintè le eagal agus ball-chrith. Dean baigh ris an eagal dhiadhuidh, neach a theachd gus a bhreith, agus gun neart ann chum gu'm beirear e. Thoir an aire nach basaich agus nach tig do dhearbhan gu neo-nì: na gabh fois na socair dh' easbhuidh leighis, trid crathadh fola Chrìosd.

2. Na gabh fois ann an uamhann an lagha a dh'easbhuidh broin diadhuidh; claidhaich gu domhain a chum gu'n tog thu air a charraig. Ma dh' fhosglais Dia do shuilean agus gu'm feuch e dbuit cia mar a ta thu na' d' uaigh fhosgailt lan de phuinsion mairbhreach, frìnnichidh tu Dia an sin ged thilgeadh e dh'ifrinn thu gun dail; agus bithidh iongantais ort ciod a chum air b-aig lamh a chear-

tais gun thusa sgrios bho chionn fhada. Cha bhruth Dia fo chasaibh a leithid a phrìosuineach talmhainn. Tuir. iii 34. Ni mò dbiteas e thusa a ta mar so 'ga fhirinneachadhsa, agus 'g ad dhiteadh féin, agus a ta luidh sìos aig a chasaibh le fadaidheachd chum bhi iar t-fhaotainn ann an Crìosd: feith uime sin air son dearbhaidh an spiorad mu pheacadh do bhrìgh nach 'eil thu a' creidsinn ann an Iosa Crìosd. An uair a thig an Comhfhurtair, dearbhaidh e an saoghal mu pheacadh, do bhrìgh nach'eil iad a creidsinn an- namsa. Is e sin dearbhaidh e am peacadh so gu sonruichte orra: tha'n spiorad ag an-tromachadh peacadh a mhi-chreidimh, far am bheil e a' teachd a dh'oibreachadh gu h-eifeachdach; tha so iar a ghealltuinn anns na laithibh deireannach, gu-n amhairc na peacuich is mo air Crìosd a lot iad, agus gu-n dean iad bron air a shon mar ni neach bron air son aon ghin mic. Sechar, xii. 10.

3. Biodh dian iarrtus agad gu-m faighear ann an Crìosd thu, gun t'fhìreantachd fein a ta o'n lagh a bhi agad, ach an fhìreantachd a ta trid creidimh Chrìosd: na earb gu brath gu-m bi thu iar do leigheas leis an lagh: ach trid fhìreantachd Chrìosd a dh'easbhuidh oibre an lagha; oir is e gach uile ni is urrainn an lagha a dheanamh do lot, agus eolas a' pheacaidh a thoirt dhuit. Rom. iii. 20, Agus an

sin tha e ga d' fliagal ann an staid gun chobhair, agus ullamh r'a dhol a dhìth; tha e g' oibreachadh feirge, agus ga d' mhallachadh; a' toirt breith ort, agus ga d' dhiteadh. Tha e na ghnath aig anamaibh to thrioblaid, gu tric, ruith nian neart féin, a dh' ionnsuidh an dleasnas no'n deoir, no rùna nach peacuich iad nis mó, an aite amharc air Criosd a rinneadh na pheacadh air an son, chum agus gu-m biodh iadsan iar an deanamh nam fireantachd Dhé annsan. 2 Cor v. 21. Bu choir dhoibh teachd gun airgiod, mar pheacuich a dh' ionnsuidh Chriosd an neach b'e toil an Athar a bhruthadh. Chuir Criosd crìoch air easontas, agus chrìochnaich e lèchdan, agus rinn e reite air son aingidbeachd, agus thug e steach firenteachd shìorruidh. Ann an so tha feum aig teachdairibh Chriosd a bhli air an faicill an uair a ta iad a' cur pheacuich iar an dusgadh, gu dleasnasaibh, gu-n teagaisg iad dhoibh amharc air son fireantachd le creidimh dh'easbhuidh oihre an lagha, air eagal gu-n dean iad ginealach de chealgoiribh féin-fhirinneach an aite creidmich fhallain. 'Malluich-te gu-n robh gach teagasg, beatha, no creidimh a dh'fheuchas ri fireantachd ullachadh an lathair Dhé, leis an lagh bhrìst, no le oibribh an lagha."

4. Uime sin, nam b'aill leatsa gu-n gabhta riut ann an Criosd, thig mar ain-diadhach, mar eucor-

ach d'a ionnsuidhsa fhuair bás air son phearach,
 an uair bha iad nam peacuich, agus tha 'gam faot-
 ainn marbh ann an peacaibh an uair a ta e teachd
 'gan gairm. Is e obair an lagha mhain a dhearbhadh
 oirnn gu-m bheil sinn 'n ar ain-diadhlaich,
 marbh ann am peacaibh gun fhireantachd gun
 neart. Mur nach bu mbath leat a bhi iar do
 chuir iar chúl, agus air do mheas mar Phairseach,
 thig mar phearach gun chobhair gun earbsa. Ged
 tha thu gad' fhaireachduin fein marbh, neo mhoth-
 achail, cadalach, seadh ged nach 'eil fhios agad
 gu-m bheil thu doruinneach agus truagh, agus bochd
 agus dall agus lomnochd, gidheach a deir Crìosd.
 Comhairlicheam dhuit or a cheannach uamsa, iar
 a dhearbhadh 'san teine, chum gu'm bi thu saibhir,
 agus eudach geal chum gu-n comhdaichdear thu,
 agus nach bi naire do lomnochd follaiseach Taib.
 iii. 18. Ann an aite Crìosd a dhiultadh le mi-
 chreidimh, air eagal thu bhi neo-airidh, no do
 bhrìgh gu'm bheil thu dh'easbhuidh an oibre so, no
 oibre ud eile an lagha, uidheamachaidh, uo ullachaidh,
 is ann bu chóir dhuit iongantas a ghabhal
 gu-m bheil fireantachd trid saoir ghras iar a foill-
 seachadh do d'leithid a chreutoir ceannairceach;
 gu'm biodh tus 'a ta do namhaid a' faotinn aithne,
 agus cuireadh teachd a dh'ionnsuidh Chrìosd air son
 fireantachd, chum t'f hirinneachadh agus do thearnaidh.

5. Duisgeadh na bagraidhean an aghaidh a mhi-chreidmhidh thu, agus na gabh de dhanadas Crìosd a dhioltadh. Is peacadh an-tromaichte agus uamhasach e, mathanas saor ann am peacaibh trid fola Chrìosd a chur suarach. Is trocair 'so nach deachaidh riamh ordachadh air son dheamhian, O na tionndaidh air falbh bho Chrìosd le neo-aithreachas mi-chreidmheach, agus cruas-cridhe! air son a pheacaidh 'so brisidh Crìosd gu h-aithghearr troimh na neoil ann an teine lasrach maille ri' ainglibh naomha. 2 Thess. i. 8, 9.

6. Biodh eagal ort roimh mhi-chreidimh os ceann gach ni eile Eab. iii. 12. Tha moran de'n mhuinntir a ta iar an dusgadh fo thrioblaid air eagal nach 'eil mathanas peacuidh air son an leithide 'so de chreutairibh graineil, tha eagal orra nach gabhar ri'n leithidibh sa pheacaichibh cruaidh, salach neo-churamach, ach O pheacuich aingidh! biodh eagal ort Crìosd a dhioltadh, no nach tugadh tu deagh bheatha dha. Biodh curam ort an t-eagal iar do ghealladh a bhi iar fhagal agad dol a steach do shuaimheas, gu'n tig thu dheigh-laimh air trid mi chreidimh.

Cha'n 'eil fhios agad, tha thu 'g radh, cia aingidh a bha mise, cha'n urradh mi gun eagal a bhi orm, gu'n sgrios mo pheacaidh mi, Ma tha do choguis gu tric gad' bhualadh le eagalaibh craiteach, gu'n

dean do neo-ghloine, t'fhein-thruaillidheachd do gheocaireachd, t'fhearg, t'ardan, do shannt agus an leithide sin do sgrios : tha peacadh is mò na iad so agad ; is e sin t'eas-creidimh ; nach d'thainig thu dh'ionnsuidh Chrìosd, nach d' thug thu deagh-bheatha do 'n sgeul mhath mu thimcheall math-anais pheacanna trid fola Chrìosd do na peacaichibh is mo. Is e so am peacadh sgriosail sin bho 'mo bu chòir dhuit eagal a bhi ort : is esau a mha'n nach 'eil a' creidsinn anns a mhac nach fhaic beatha, Eoin iii. 36.

7. Biodh cinntas agad nach danadas, ach, dleasnas a bhi a' creidsinn ; ged tha thu gad' fhaicinn fein mar am peacach is mo ; oir measaidh Dia a fein iar a ghlorachadh le thusa bhi a' creidsinn ann an dochas an aghadh dochais, Rom. iv. 20.

C'arson tha thu 'g radh ris, tha thu gam chuir gu creidsinn dhiom fein.

Do bhrìgh gu-m' bheil an Tighearna a toirt air t' aitheantaibh a theachd le cumhachd air luchd tarcuais, agus gu-m' bheil e a' compairteachadh a' spioraid agus a neart ann an cleachdadh orduigh-ean gnathuichte chum chreidimh a thoirt seachad agus eibreachadh. 1 Thess. i. 4, 6.

8. Na sgrios t'anam luachanhor le bhi 'saothrachadh chum am peacadh a chlaoidh, roimh dhuit

bhi iar t-ath-bhreith. Cha'n fheud co-chomunn a bhi ann roimh aonachd; air tús dean a chraobh gu math, agus bithidh a meas gu math. Tha fios aig moran gur eigin doibh iomadh dleasan a choimhlionadh, agus tha iad a' toiseachadh ris an obair 'nan neart féin, agus tha iad do ghnath a' foghlum; iarruidh moran mar so dhol a stigh agus cha'n urrainn iad. Mar nach bu mbath leat dol air seachran bho'n t-slighe chumbhang; iarr air tús bhi iar do shuidheachadh ann an Criosd le cumachd ais-eirigh, agus an sin oibrichidh do chreidimh le gradh gu pailt.

Tha Mr. Cotton 'n a mhinneachadh air leabh-air an Taib. a' toirt fainear. "Gu'm bheil sagairtean eaglais na Roimh 'nan teagasg cosmhuil ris na locuist, a' cur gath ann an coguisibh leis an lagh, agus a' leigheas an loit le muinntir a chur h-uige gu oibribh claidhidh as an leth a muigh, iar dhoibh a bhi aineolach air teagasg freantachd le creidimh, a dh'easbhuidh oibre an lagha." Thugadh ministirean Criosd an aire nach cuir iad, gu mearachdach, muinntir gu oibribh roimh chreidimh, agus gu meas math a thoirt a mach mu'm bi a bhunait iar a suidheachadh le h-aonachd ri Criosd trid teagasg Dhe. Is e so duine chur a thogail aitribh gun bhunait. Tha eagal orm gu'm bheil miltean iar an call trid a leithid so de shearmonachadh.

9. Gif h-àraidh thoir an aire nach gabh thu fois dh'easbhuidh aonachd ri Crìosd. Tha aonachd glòrmhor agus dìomhair ann ri Dia iar a dheanamh aithneachaidh 'san fheoil, leis an apiorad. An uair a ta Crìosd a' posadh anam ris fein gu brath ann am fireanteachd, ann an caoimhneas graidh, agus ann an ceartas, agus an am firinn, an sin gabhaidh e eolas air an Tighearna, Hos. ii 19, 20. Ann an sin tha urnuigh Chrìosd air a freagairt, "Chum gu'm bi iadsan uile 'nan aon, mar a ta thus" Athair annamsa agus mise annadsa, gu'm bi iadsan 'nan aon annainne, Eoin, xvii. Is e neach aig am bheil an mac aig am bheil beatha, agus esan aig nach 'eil an mac, cha'n 'eil beatha aig; ach tha fearg Dhe a' gabhal comh-nuidh air. Cuiridh na creutoirean is graineile meas air sochairean Chrìosd aig uair a bhais. Tha 'm fìor chreidimheach a' gradhachadh Chrìosd fein. Is eigin duit a bhli iar do ghearradh as a chrann ola a ta fadhaich a thaobh naduir le laimh Dhe, agus iar do shuidheachadh ann an aghaidh naduir anns an deagh Chrann ola; no mur bi, cha'n aidich Crìosd thu mur bhall dheth fein; ach seargaidh tu mar gheug, agus bithidh tu iar do thionail le daoimibh, agus iar do thilgeadh 'san teine, Eoin. xv. 6. Is eigin duit, ann an creidimh, fuil Chrìosd ol, agus fheoil itheadh; no cha'n urradh thu beatha apioradail a bhli agad annsan.

Fuagladh iar a thoirt do chaistibh neach a ta iar a bhuaireadh.

Tha an t anam 'sa staid so 'gradh gu tric, och! tha mi cinnteach nach urradh mi creidsinn dh'om fein.

Ach nach fheud Crìosd gearan, ort mar rinn e orrasan. Eoin v. 40. "Agus cha'n aill leibh teachd a'm' ionnsuidh a chum gu'm bualh beatha agaibh. Is e t'aineolas a thaobh naduir air Crìosd, agus do bheachd mearachdach air, is coireach nach 'eil thu creidsinn ann.

2. Faidh fhaireachduin air t'annhuinneachd fein guidh air son, agus feith, ri eolas faireachdail cumhachd ais-eirigh Chrìosd, Phìll. iii. 10. Chum gu'n cuireadh Dia mach ro-nheud morachd a chumbachd a thoirt comais dhuitse dol a dh'ionnsuidh lanachd Chrìosd, a chum gu'n rioghaich gras annad, Ephes. i. 3. Is e croich an spioraid gu sonruichte ann a bh' dearbhadh t'annhuinneachd ort, gu'n teagaisgeadh e dhuit sealltuinn ri Crìosd, a ta lan grais, agus ann an uile orduighibh Dhe a bh' feitheamh air son tarruing an Athair a gheall a theagasg. Eoin vi. 44, 45.

3. Choisinn agus gheall Crìosd an spiorad, an Comhfhurtair a chuir chum as t saoghal a dhearbhadh mu mhi-chreidimh, agus creidimh a ghintinn. Uime sin ann an aite an earbsa mhi-chreidimheach,

seall air son dèrtadh a' mach an spioraid an am meadhonaibh nan gras a chum do chomhnadh gu creidsinn.

Och ciod mo ghnothuchsa ri teachd a dh'ionnsuidh Chrìosd, a ta am ain-diadhach, cadalach ain-deas, am cheann-cinnidh nam peacach? Och! Tha'n lagh a' toirt cuis dhithidh a' m' aghaidh, agus tha eagal orm gu'm bi mi truagh gu sìorruidh.

'Se an Tighearna a thoisich ri do shuillean fhosgladh a chum gu'm faicadh tu do staid; feudaidh e blith gu'm buin an gealladh sin duitse, Abraibh rìusan a ta lag-chridheach bithibh laidir, na biodh eagal oirbh.

2. Is tusa an neach a ta iar do ghairm, agus gabhadh Chrìosd riut clontach, agus ain-deas mar tha thu ann do bheachd agus do mhothachadh fèin. Tha Dia aig aithneadh dhuit gn'n taice leigeil air t-àbrìbh fèin air son sìth, ach creidsinn ann an Dia ta fìrinn eachadh nan ain-diadhach, agus measar do chreidimh air son freantachd, tha thu gu creidsinn ann an Dia a ta beothachadh nam marbh. Tha Dia saibhir ann an trocair air son a ghraidh mhoir leis an do ghradhaich e peacuich gu'm beothachadh maraon ri Chrìosd. chum gu'n taisbeanadh e ro-mheud saibhris a ghrais, Ephes. ii. 4—7.

Tha Chrìosd a' toirt aithne agus cuireadh do

pheacaich teachd da ionnsuidh fein agus cha-n ann chum neach eile ; agus tha e 'g ionnsaidh gu soilleir, gur aill leis trocair agus ni h-e iobairt, agus gu'n d' thainig e cha-n ann a ghairm nam fireanach ach nam peacach chum aithreachais.

Tha so a' cur aoibhneas ann mo chridhe gu-m feud mo leithidsa chreutoir aingidh teachd a dh'-ionnsuidh Chrìosd ; ach am feud mi nis teachd a dh'ionnsuidh Chrìosd, co aithghearr an deigh mo dhùsgaidh ?

Thig agus 's e do bheatha nis a dh'ionnsuidh Chrìosd. Thug Crìosd mor-mhisnich do Nataniel, do bhrìgh gu'n d' thainig e air a cheud ghairm. Deir Iosa ris, do bhrìgh gu'n dubhairt mi ruit, chunnaic mi thu fo'n chrann fhige, am bheil thu a' creidsinn ? Chi thu nithe is mo na iad so. Tha thu 'g radh tha 'n Tighearn iar tarraing air falbh uam, agus deir t-anam craiteach, tha eagal orm gur mealladh bho Shatan a ta ann a'm' fhaireachduinn ; agus gur aradan d'am fhadaidh fein a ta agam ?

An deigh an eagail churamaich a ta dùsgadh chum aife dhìchibollaich, bu choir da so bli-ghnath annad : ach bi air t'fhaicill bho eagal trailleil a mhi-chreidimh ; uime sin an uair a sheinneas tu cliù Dhe na dìchuimhnich gu h-aithghearr obrir iongantach, mar rinn na h-Israelich bho shean, *Salm. cvi, 12, 13,*

2 Na tilg air falbh do d'bochas. Tha comharan graidh Chrìosd agad mar gheall air a sheasmbhalachd an uair nach'eil e luthair maille riut. An uair bha Asaph ann an amharas thuirt e, "cuimhuichidh mi caochladh deis-laimhe an Ti 's airde, gu cinnteach cuimhnichidh mi 'iongantais bho shean." Sal. lxxvii. 10, 11. Nach do reub an t-Uan a bh' iar a mharbhadh brat roinn an eas-creidimh, agus nach d'fhosgail e an leabhar a bh' iar a sheuladh, agus nach d'fheuch e dhuit, gu soilleir, mu-n Athair? Nach do chuir e riamh seula air a ghradh dhuit le aon ghealladh? Nach d'fhuair thu riamh buaidh thar aon ana miann? Nach do thog e riamh solus a ghnuis ort an uair a bha duil agad ri sgrìos, iar dhuit bhi iar do thogail, mar gu m b' ann a broinn ifrinn agus iar do chuir ann an uchd Dhè? C'atson a ta thu mar so gu mi-chiatach agus neo-thaingeil a' dichuimhneachadh an la anns na shaor an Tighearna thu, cha, b' ann bho aon, ach bho t-uile eagalaibh. An sin shuidh thu fo sgaile Chrìosd le mor thlachd agus bhu' mheas milis do d' bhlas. An sin b'e a bhratach thairis ort gradh, Au sin b' urradh thu a sheinn, is leama mo ghradh agus is leis san mise. O airde agus doimhne, fad agus leud, graidh Chrìosd do m' anam, tha e dol thar eolas! Nach urradh thu cuimhneachadh air an la anns an d' thainig Chrìosd a leum thar na beanntaibh, agus a' cruinn leum thar na cruic

a dh'ionnsuidh t'anam fann. An sin labhair t-aon ghradh agus thuirt e riut. Eirich mo ghradh m'aon sgiamhach thig leam, oir feuch tha 'n geamhradh iar dol seachad; tha'n t-uisge thairis agus air falbh. Na biodh sòlasan Dhe beag leat. Smuainich air am do cheud cheangail pòsaidh an uair a rinn Criosd e fein eithnichte dhuit, agus a dh'fosgail e gaol sìorruidh a chridhe dhuit, an uair a bha thu ann an cor-bronach agus aonarach— an sin tharruing e leis do chridhe. Bha do ghradh an sin laidir mar ain bas, agus cha b'urradh moran uisgeachan, a mhuchadh; an sin b' e do chaint. “Cumaibh suas mi le còrnaibh, thugaibh sòlas dhomh le ubhlaibh, oir tha mi lag le gradh: an sin thilg gradh iomlan a mach eagal, agus le solus ghluais thu troimh an dorchadas. Cuimhnich air na laithibh bho shean, an uair ghabh thu fois do t' anam agith ann a' ghairdeinibh bith-bhuas, a' deanamh adhbheas mi 's mò na fear buaidh, thar a pheacadh agus an lagh, am bas; ifrinn agus an diabhol trid Chrìosd a ghradhaich thu. Amhairc air Chrìosd lan a chreutair bho chd Eòlaimh; pillidh do Tighearn' a ris, cha tilg e uaith gu brath. Rùnaich maille ri Iob Ged mharbh e mi, earbaidh mi as. Mar an ceudna bithidh e dhomhsa chum slainte, Iob xiii. 15. Dh' fhoillsich an Tighearn e féin dhomh bho shean ag radh, “Seadh ghradhaich mi thu le gradh sìorruidh, uime sin le caomhneas

graidh rinn mi do tharruing." Ciod ged tha mi nis an dorchadas, an doimhne, agus 'san t-slochd is ilse, cosmhuil riusan a ta marbh san uaigh, air nach 'eil cuimhne aig Dia ni 's mò, gidheadh nach 'eil e taisbeanadh iongantais do na mairbh? aithnidh an Tighearn a chaoimhneas graidh anns an la. Bheir e mi mach a chum an t-soluis, agus chi mi fhir-eantachd.

Ged tha thu nis aig imeachd gu brònach a dh' easbhuidh na greine, gidheadh fan ann an Criosd le cumbachd Dhè a thog bho na mairbh e; dealraichidh an la, agus teichidh na sgaile air falbh; dealraichidh tu mach, bithidh tu mar a mhaduinn, eirigh do sholus ann an dorchadas, agus bithidh do dhorchadas mar mheadhon an la; bithidh an Tighearna na sholus slorruidh dhuit, agus thig crìoch air laithibh do bhròin. Guidh air son searragan nuadh chum a 's gu'n cum iad am fion nuadh aig ath-philleadh do Thighearn. Tha cuis chonnsachaidh aig an Tighearna an agbaidh moran san tir so, eadhon d'a chloinn ghradhach, ullamb r'a dhortadh, airson am mi-chreidimh agus am meadh-bhlathad.

3. Thoir fainear crìochan àraidh an Tighearn ann a tharruing air falbh; is ann an gradh rinn se e, chum a theagasg dhuit a bhi beo le creidimh ann an Criosd, agus cha'n ann air na nithibh a tha thu mealtuinn; chum gu'n leigeadh tu do thaice air

t-aon ghraidh 'san fhasach. Nam feoraicheadh neach de Phòl. cia mar a bha e maille ri anam; faic am freagairt, Gal ii, 20. "A bheatha tha mi nis a' caitheadh san fheoil, caitheam i troimh chreidimh mhic Dhe," Ged ghluaiseadh tu 'san dorchadas agus thu gun solus agad, gidheadh tha e 'g aithneadh dhuit earbsa ann, agus do thaice a leigal air Dia, "Is beannuichte esan nach fhaca, agus gidheadh a chreid." Eoin xx. 29.

Ach tha neach eil ag radh, is neach a chùl-sleamhuich mise, agus tha 'u Tighearn ann an ceartas a' folach a ghnuis uam.

Is mor an t-aobhar misnich a bhi toirt fainear cridhe Dhe agus Chrìosd do thaobh a chloinne 'nuair a ta iad a' cùl-sleamhnachadh uaith, tha so ri fhaicinn ann an gairmibh lionmhor an t-soisgeil, agus geallannaibh mathanais, agus leigheis a ta iar an tabhairt do anamaibh iar am buaireadh, an uair a ta iad air seachran, agus iar an tilgeadh a mach a sealladh Dhe. Leugh, Isai, liv. Ier, iii. agus xxx, agus xxxi. Hos. xiv. Luc. xv.

Ach is docha gun abair thu fodh chumhachd buairidh, air chinnte is fearr dhomhsa mi féin a sgrìos, na bhi beo mhain a chum mo dhamnadh a chur am meud. Tha mi iar mo dhiteadh a cheana. Chuir Dia suas mi mar chomhara air fheirg; c'arson a bhithinn beo ni 's faide anns an doruinn so?

Thoir an aire bho pheacaibh a ta lot an anam, agus air eagal gu'n teich thu air falbh bho Chrìosd le mi-chreidimh an deigh dhuit tuiteam anna. Tha cuid a' peacachadh an aghaidh soluis, agus an sin, an aite teicheadh chum fola a chrathaidh, tha iad a dol ni 's faide air falbh le mi-chreidimh, na chaidh iad le'n cùl-sleamhnachadh chum peacaidh, agus tha iad ag altrum smuaintean cruaidh mu thimchioll Dhé agus Chrìosd ; ann an ardan an cridhe, is fearr leò ionnsuidh a thoirt air ceum an-earbsach a gabhail, na geilleadh do fhireanteachd Dhe, agns tuiteam sìos aig cosaibh Chrìosd, aig am bheil a lamhan sgaoilte mach chum gabhail ris na peacaich is mo.

2. Nam biodh tu ad luidh iar do scaldadh ann an losgadh sìorruidh, mheasadh tu e na throcair mhor, a bhi mach a ifrinn aon uair eile. Cha'n 'eil aon an sin a ghabhas truas dhiot, na bheir boinne an uisge dhuit chum do theangaidh fhuarachadh.

3. Ged tha do staid a nis muldach, na cuir as duit fein ma dheonaicheas Dia dail dhuit anns an t-saoghal. An uair a bhuairear thu chum thu fein a mhilleadh tha mi a' toirt aithne dhurachdach dhuit thu chuimhneachadh gu'n do thoirmisg Dia e, ag radh, "*na dean mort.*"

4. Na rach a mach ann do neart fein ann an

uair a bhuaireadh. Amhairc air Criosd, agus dean greim air san a ta comasach do ghleidheadh bho thuiteam. “Chuir an Tighearna cuideachadh air aon a ta cumhachdach.”

5. Na tabhair aite d'an diabhol. Na biodh eagail ort fantuinn ann do ghairm ; gheall an Tighearna do ghleidheadh ann ad uile shligheibh, agus bithidh aithne air a thoirt d'a ainglibh mu d'heimchion.

6. Tha thu ann am mearachd mhor le smuaineachadh nach 'eil staid ann cosmhuil ri do staidse ; oir cha do thachair deuchainn air bith riut ach an ni a ta cumanta do dhaoineibh. 1 Cor. x. 13. Bha lionmhoireachd de chloinn ghradhach Dhe iar am bualadh leis na buairibh cheudna bho ifrinn, ged tha thusa am beachd gu'm bheil do chor gun choimeas, agus bha iad iar an saoradh uapa, agus a mi-chreidimh, agus bha an uile bhriathran cruaidh nan aghaidh fein, iar am faotainn a mach bhi nam mearachd,

7. An uair tha thu iar do bhuaireadh chum peacaidh, teich a dh'ionnsuidh a gheallaidh sin. Isai. liv. 17. Cha soirbhich inneal air bith a' dhealbhar a'taghaidh. Bruthaidh Dia na sith gu h-aithghearr Satan fuaidh do chasaibh. Tha Dia dileas nach leig dhuit bhi iar d'fheuchainn thar do chomas, ach ni, maille ris an deuchainn slighe dol as mar an ceudna chum gu'm bi thu comasach air a ghiulan.

Tha eagal orm, deir neach eile, gu-m failnich mi ann an uair deuchainn.

1. Tha'n t'eagal diadhuidh na ghleidheadh son-ruichte, iar a ghealltuin anns a chumhnant nuadh, an aghaidh uile bhuairidhean chum peacaidh agus tuiteam air falbh. Ier xxxii. 40.

2. Dean faire agus urnuigh do ghnath, a chum gu measar thu airidh air dol as bho na nithibhse uil' a thig, agus seasamb an lathair Mhic an duine.

3. Na rach a mach ann do neart fein, oir is e an Dia siorruidh do dhidean, agus fodhad tha ghairdeanna bith-bhuan. Bi-sa n'ad fhear comhpairt de thrioblaidibh an t-soisgeil, trid cumhachd Dhé bi laidir anns a' ghras a ta ann an Iosa Criosd. Amhairc ri Criosd chum do neartuchádh leis an uile neart, a reir a chumhachd ghlormhoir chum an uile fhoighidin, agus f had-fhulangais, maille ri gairdeachas. "Chraidh na fir bhogha gu geur Ioseph, agus thilg iad air, agus dh'fhuathaich iad e; ach dh'fhan a bhogha 'na neart, agus rinneadh gairdeana a lámh laidir le lamhaibh Dhé chumbachdaich Iacoib." Gen, lix. 23, 24.

4. Focal Dé is focal dearbhta e. Feuch an neul mor de fhianuisibh bho thoiseach an t-saogh-

ail gus an la'n diugh, uile a' cur an seula ris gu'm bheil Dia firinneach ann a bhi a' coimhlionadh a gheallanna ro-mhor agus luachmhor.

5. Faic gradh iongantach Chrìosd ann a bhi fagail a chathair glóire, agus uchd Athar, agus a bhi iar cheangal ris a chrann-cheusaidh ann do naduir-sa, a giulan feirge Dhé air son t-uile pheacanna uamhasach : co-eignichidh so thu chum Dia a leantuinn gu h-iomlan, chum an t-Uan a leantuinn cia b'e taobh an teid e, agus chum fantuinn maille ris ann a bhuaireadh. Amhairc ri Crìosd chum gu-n dortadh e a ghradh ann do chridhe le'spiorad. Tha gradh laidir mar am bas : cha-n urradh morain uisgeachan gradh a mhuchadh, ni mo's urrain tuiltean a bhathadh.

Deir aon eile, tha mise bho chionn fhad iar mo bhuaireadh chum peacanna graineil agus sgrìosail ; gu cinnteach is cealgair mi ; bha mo bheatha mar ifrinn air an talamh.

Earail. Cha bu mbath leam gu-m mealladh cealgair air bith a ta gabhail tlachd ann an peacaibh uaigneach e fein le so, a bhi toirt a chreidsinn air fein nach'eil ann a pheacaibh a ta riaghladh os a cheann ach anmhuinneachd, do bhrìgh gu-m bheil a choguis 'ga leon an deigh dha am peacadh a chur an gnìomh.

Teich a dh'ionnsuidh fola Chrìosd a chum cionta do pheacaibh a ta mar an scarlaid a ghlanadh air falbh ; agus bithidh faireachduin air gradh mathanais Dhé iar a sgaoileadh ann do chridhe, na mheadhon eifeachdach a chum do ghleidheadh o philltinn air t'-ais chum amaideachd. Tha so sòilleir o mhothachadh Phoil. Gal. ii. 20. Is e bhi 'g amharc air Chrìosd iar a cheusadh air son do pheacanna, agus do chùl-sleamhnachda, an cuid-eachadh is fearr a chum thusa bhi iar do cheusadh maille ris, agus a chum gu'm biodh corp a pheacaidh iar a sgrios ; dhearbh na Corintianaich gu'r ann le bhi 'g amharc, mar ann an sgathan air gloir an Tighearn, is e sin, saibhreas grais agus mathanais Dhē trid fola Chrìosd, a bha iad-san iar an cruth-atharrachadh a chum an iomhaigh cheudna. 2 Cor, iii. 18.

Ni taisbeanadh air gradh mathanais Dhe do cho-eigneachadh ; is e so am beachd a bhios agad. Ma fhuair Chrìosd bas air do shon an uair a bha thu ad namhaid, uime sin thusa tha beo, cha bu choir dhuit o so mach a bhi beo dhuit fein, ach dhasan a' bhasaich air do shon, agus a dh'eirich a ris.

Ma dh'fhoillsichear gras Dhe tha toirt slainte dhuitse, teaguisgidh e dhuit mi-dhiadhachd agus ana-mianna saoghalta aicheadh ; oibrichidh e

aithreachas soisgeulach annad; leaghaidh e do chridhe reota chum gu'n cuimhnich thu do shlighe agus gu-m bi amhladh ort, agus nach fhosgail thu ni's mò do bheul a bhrìgh do mbaslaidh, an uair a chi thu gu-m bheil Dia reidh riut air son gach uile ni a rinn thu Esec. xvi. 68. Uime sin an deigh dhuit tuiteam ged robh do chridhe marbh agus gun tuigse, gidheadh dean cabhag a dh'ionnsuidh Chrìosd le rughadh gruaidh, oir tha esan iar ardachadh a chum aithreachas agus mathanas peacaidh a thoirt, Gnìomh. v. 31. Creid ged pheacaich thu gu-m bheil fear-tagraidh agad maille ris an Athair, Iosa Crìosd am firean, a ta beo gu brath a chum eadar-ghuidh dheanamh air son nan ciontach. Bi sealltuinn suas ris-san air son t-uile airesbhuidhean a dheanamh suas duit.

An deigh dhuit peacachadh na teich ni's faide ho Dhia le mi chreidimh, na rinn thu le do chùl-leamhnachadh. Na spìòn do bhunait as a freamh-ibh air ball. 'Se so aon de innleachdaidh Shatain, 'r tùs do mhealladh a chum peacaidh agus an sin o shìth a mhilleadh, do chràdh agus do chuir air achran, agus do thoirt air falbh bho t-oibre agus 'heumalachd do Dhia. Feudaidh moran pheacana aobhar irioslachd a thoirt dhuinn, ach cha-n il iad a' toirt aobhar dhuinn chum dail a chur in an gnothuchaibh ar slainte.

3. Imich à mach ann an neart Chrìosd agus bheir thu buaidh fa dheòigh. Is e aon aobhar air son ar tuiteam ann an uair a bhuairidh, gu'm bheil sinn a' dol a mach ann an neart a' ghrais a fhuair sinn a cheana. Uime sin bi beo an comhnuidh ann an dearbhadh agus fuidh fhaireachduinn air do neo-chomas chum cur an aghaidh a bhuairidh a's lugha, agus fuirich ann an Crìosd anns am bheil gach uile iomlanachd a' gabhail comhnuidh.

4. Bithidh e na ghradh air leth bho Dhia, ma tharlas, trid tilgeadh steach nan saighdean teinteach so, agus buairidhean eile, gu'm bi thu iar do ghleidheadh ad dhuig bho bhi meadh-bhlath, agus bho spiorad suain agus suaimhneis, am peacadh a ta do ghnath a' leantuin uair a' bhuairidh so, agus tha buadbachadh gu mor araon anns na naoimh, agus anns an t-saoghal, a dh'ain-deoin air gach freasdail dusgaidh, a reir mar a dh'innis Crìosd roimhlainh. Matt.xxiv. agus xxv.

5. Theagamh gu'm mair do bhuaireadh feadh uile laithean do bheatha. Na biodh fadal ort co mor air son saorsa, 's a bhios ort, air son neart a chum cuir 'na aghaidh; tha sinn gu minic ag eigheach air son buaidh bho'r leig, uime sin, tha'm buaireadh iar fbagail againn fathast; Thoir an aire do'n fhreagairt a thug Crìosd do Phol, 2 Cor. xii. 7.—9.

Cha robh saorsa ann o'n sgolb na fheoil, ach so; "tha mo ghras foghainnteach air do shon, oir tha mo neart iomlan an do laigse." Bi cinnteach de'n ni so, nach bi aig a' pheacadh tighearnas os do cheann, do bhrìgh nach'eil thu fuaidh an lagh ach fuaidh riaghluidh grais; agus gu'n toir Dia cumhachd dhuit an uair a ta thu faun, agus gu'm meud-uich e do neart an uair nach 'eil cumhachd agad. Isai. xl. 29. Agus ann an creidimh nan geallanna iomlan a choisinn Crìosd le fhuil, gabh misneach; agus dean uaill annad anmhuinneachdaibh do bhrìgh gu'n gabh cumhachd Chrìosd fois ort. "Na dean aoibhneas tharam O mo namhaid, oir ged thuiteas mi, eirigh mi a ris; an uair a shuidheas mi an dorchadas, bithidh an Tighearna na sholus domh." Dean gairdeachas ann an Crìosd trid an d'fhuair thu buaidh a cheana air an t-saoghal, agus am bheil thu iar do thogail maraon ris, agus a suidh maraon ris an ionnadaibh flaitheal ann an Iosa Crìosd. Cog an aghaidh a' pheacaidh, an t-saoghail, an lagha, a' bhais, agus cumhachdan an dorchadais, mar ann an aghaidh naimhdean iar an toirt a chean fo chis. Guidh le creidimh air son sin a cheannuich Crìosd. Rom. v. 21. Mar rioghaich am peacadh a chum bais annadsa, gu'n rioghaich gras a nis trid fireantachd chum na beatha maireannaich. Dean aoibhneas ann an earbsa na beatha shiorruidh, far am mò an gabh thu a dh'iongantais ri cumhachd agus

gliocas Dhé, ann a bhi treòrachadh agus a cumail suas cnuimheag bhochd anmhunn trid a' leithide a threigsinnibh, agus a bhuaireibh, agus a shligheibh cham, na ged' bheireadh e thu air slighe réidh chum gloire. Dhasan a bhuaidhicheas bheir mise, deir Iosa, comas suidh sìos maille rium air mo rìgh-chathair, eadhon mar thug mise buaidh, agus tha mi iar suidh sìos maille ri m' Athair air a rìgh chathair. Dean urnuigh air mo shonsa a ta gu minic iar mo dh'fheuchain le corp anmhunn, agus le cogadh as an leth a stigh. "A nis dhasan tha comasach sinn a gleidheadh bho thuisleadh, agus ar taisbeanadh neo-lochdach an lathair a ghloire le aoibhneas ro mhor; do'n Dia ata amhain glic ar Slanuighear gu robh gloir agus moralachd, neart agus cumhachd, a nis agus air feadh nan uile linn." *Amen.*

CRIOCH.

Elgin: Printed by A. C. Brander.

MEARACHDAN A CHLODH-BHUALAIDH.

Taobh, Sreath, Airson.			Leugh.
9	15	am deigh so	an deigh so.
10	17	scriobte	scriobhte.
12	2	Eion	Eoin.
13	20	Ach thn	Ach tha,
—	21	gu-a	gu-n.
—	27	machuireas sinn	ma chuireas sinn
		an ceill co laidri	an ceill co laidir.
14	2	manochdas sinn	ma nochdas sinn.
—	19	chrdhe	chridhe.
16	9	claon-bhrieth	claon-bhreith.
19	5	dbih	dbeth
31	28	coichionn	coitchionn.
46	1	Crisod	Criosd.
58	2	Crisod ann ad Dia	Criosd ann an Dia.
59	22	pnnail	puncail.
64	26	a ta sin ag radh	a ta sinn ag radh.
70	7	sa e-fein	se e-fein.
96	20	O! Aman	O! Anam.
105	20	t' aitheantaibh	'aitheantaibh.
111	18	dichuimhneachsdh	dichuimhneachadh.

